Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 793/2006

z dnia 12 kwietnia 2006 r.

ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006 w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych Unii Europejskiej

(Dz.U. L 145 z 31.5.2006, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 852/2006 z dnia 9 czerwca 2006 r.	L 158	9	10.6.2006
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1242/2007 z dnia 24 października 2007 r.	L 281	5	25.10.2007
►**M3**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 408/2009 z dnia 18 maja 2009 r.	L 123	62	19.5.2009
►**M4**	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1112/2010 z dnia 1 grudnia 2010 r.	L 316	1	2.12.2010
►**M5**	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 666/2012 z dnia 20 lipca 2012 r.	L 194	3	21.7.2012

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 793/2006

z dnia 12 kwietnia 2006 r.

ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006 w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych Unii Europejskiej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych Unii Europejskiej ([1]), w szczególności jego art. 25,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Uwzględniając zmiany wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 247/2006 oraz zdobyte doświadczenie, należy w trosce o uproszczenie prawodawstwa uchylić rozporządzenia Komisji: (EWG) nr 388/92 ([2]), (EWG) nr 2174/92 ([3]), (EWG) nr 2233/92 ([4]), (EWG) nr 2234/92 ([5]), (EWG) nr 2235/92 ([6]), (EWG) nr 2039/93 ([7]), (EWG) nr 2040/93 ([8]), (WE) nr 1418/96 ([9]), (WE) nr 2054/96 ([10]), (WE) nr 20/2002 ([11]), (WE) nr 1195/2002 ([12]), (WE) nr 43/2003 ([13]), (WE) nr 995/2003 ([14]), (WE) nr 14/2004 ([15]), (WE) nr 188/2005 ([16]) i zastąpić je jednym rozporządzeniem ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 247/2006.

(2) Należy określić szczegółowe zasady stosowania w celu opracowywania i zmiany prognozowanego bilansu dostaw produktów, które mogą zostać objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

(3) Niektóre produkty rolne zwolnione z należności przywozowych podlegają już obecnie obowiązkowi wydania pozwolenia na przywóz. Należy zatem w trosce o uproszczenie procedur administracyjnych wykorzystać pozwolenie na przywóz w systemie zwolnień z należności przywozowych.

([1]) Dz.U. L 42 z 14.2.2006, str. 1.
([2]) Dz.U. L 43 z 19.2.1992, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1526/2001 (Dz.U. L 202 z 27.7.2001, str. 6).
([3]) Dz.U. L 217 z 31.7.1992, str. 64. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1802/95 (Dz.U. L 174 z 26.7.1995, str. 27).
([4]) Dz.U. L 218 z 1.8.1992, str. 100. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1802/95.
([5]) Dz.U. L 218 z 1.8.1992, str. 102. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1194/2002 (Dz.U. L 174 z 4.7.2002, str. 9).
([6]) Dz.U. L 218 z 1.8.1992, str. 105. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1742/2004 (Dz.U. L 311 z 8.10.2004, str. 18).
([7]) Dz.U. L 185 z 28.7.1993, str. 9.
([8]) Dz.U. L 185 z 28.7.1993, str. 10.
([9]) Dz.U. L 182 z 23.7.1996, str. 9.
([10]) Dz.U. L 280 z 31.10.1996, str. 1.
([11]) Dz.U. L 8 z 11.1.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 127/2005 (Dz.U. L 25 z 28.1.2005, str. 12).
([12]) Dz.U. L 174 z 4.7.2002, str. 11.
([13]) Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 261/2005 (Dz.U. L 46 z 17.2.2005, str. 34).
([14]) Dz.U. L 144 z 12.6.2003, str. 3.
([15]) Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2022/2005 (Dz.U. L 326 z 13.12.2005, str. 3).
([16]) Dz.U. L 31 z 4.2.2005, str. 6.

▼B

(4) W odniesieniu do innych produktów rolnych, w stosunku do których nie jest wymagane okazanie pozwolenia na przywóz, konieczne okazuje się przyjęcie dokumentu, który może służyć jako podstawa w systemie zwolnienia z należności przywozowych. Należy w tym celu używać świadectwa zwolnienia sporządzonego na druku pozwolenia na przywóz.

(5) Konieczne jest ustanowienie szczegółowych zasad ustalania wysokości kwot pomocy w odniesieniu do dostaw produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw. Wyżej wymienione szczegółowe zasady powinny uwzględniać dodatkowe koszty wynikające z oddalenia i wyspiarskiego charakteru regionów najbardziej oddalonych, co stwarza obciążenia, które znacznie utrudniają ich sytuację. W celu utrzymania konkurencyjności produktów wspólnotowych pomoc ta musi uwzględniać ceny stosowane przy wywozie.

(6) W zarządzaniu programem pomocy przyznawanej produktom wspólnotowym należy posługiwać się świadectwem, zwanym „świadectwem pomocy”, używając formularza pozwolenia na przywóz.

(7) Zarządzanie szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw wymaga ustanowienia szczegółowych zasad dotyczących wydawania świadectwa pomocy, wprowadzając odstępstwo od zwykłych zasad stosowanych w odniesieniu do pozwoleń na przywóz, ustanowionych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ([1]).

(8) Zarządzanie szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw powinno pozwolić na realizację dwóch zadań. Z jednej strony, ułatwienie szybkiego wydawania pozwolenia, w szczególności dzięki zniesieniu powszechnego obowiązku uprzedniego złożenia zabezpieczenia, jak również sprawne wypłacanie kwot pomocy w przypadku dostawy produktów wspólnotowych. Z drugiej strony, należy zapewnić kierowanie i monitorowanie działań oraz wyposażyć organy zarządzające w odpowiednie instrumenty niezbędne do osiągnięcia celów określonych w szczególnych uzgodnieniach, a mianowicie zapewnienia regularnych dostaw niektórych produktów rolnych i zrekompensowania negatywnych skutków położenia geograficznego regionów najbardziej oddalonych poprzez rzeczywisty wpływ korzyści przyznanych przed wprowadzeniem do obrotu produktów przeznaczonych dla odbiorcy końcowego.

(9) Rejestracja podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w ramach szczegółowych uzgodnień w sprawie dostaw stanowi jeden z takich instrumentów. Rejestracja ta powinna upoważniać do korzystania ze szczegółowych uzgodnień w sprawie dostaw w zamian za wypełnianie obowiązków wynikających z przepisów wspólnotowych i krajowych. Rejestracja wnioskującego powinna dokonywać się automatycznie, jeżeli spełnia on pewną liczbę obiektywnych warunków dostosowanych do wymogów związanych z zarządzaniem szczegółowymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

([1]) Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 410/2006 (Dz.U. L 71 z 10.3.2006, str. 7).

▼B

(10) Szczegółowe zasady zarządzania szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw powinny zapewnić zarejestrowanemu podmiotowi, w ramach ilości ustanowionych w prognozowanych bilansach dostaw, otrzymanie pozwolenia w odniesieniu do produktów i ilości stanowiących przedmiot operacji handlowej, którą przeprowadza na własne konto, przedstawiając dokumenty zaświadczające o rzeczywistym charakterze operacji i o zgodności z wnioskiem o pozwolenie na przywóz.

(11) Monitorowanie operacji objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw wymaga, między innymi, określenia okresu ważności pozwoleń, dostosowanej do uwarunkowań transportu morskiego lub lotniczego, spełnienia obowiązku szybkiego udowodnienia dokonania dostawy, której dotyczy pozwolenie, oraz wprowadzenia zakazu zbywania praw i obowiązków nabytych przez posiadacza pozwolenia.

(12) Świadczenia przyznane w formie zwolnienia z należności przywozowych i pomocy dla produktów wspólnotowych muszą wpływać na koszt produkcji i na poziom cen obowiązujących na etapie odbiorcy końcowego. Należy zatem kontrolować rzeczywiste skutki wspomnianych świadczeń.

(13) Rozporządzenie (WE) nr 247/2006 stanowi, że produkty korzystające ze szczególnych uzgodnień w zakresie dostaw nie mogą być wywożone do państw trzecich lub ponownie wysyłane do pozostałej części Wspólnoty. Rozporządzenie to przewiduje jednakże możliwość wprowadzenia ograniczonej liczby odstępstw od tej zasady, różnych w zależności od danego regionu. Należy przewidzieć szczegółowe zasady dotyczące przyznawania i kontroli wspomnianych odstępstw. Należy w szczególności ustalić ilości przetworzonych produktów będących przedmiotem tradycyjnego wywozu i wysyłki, jak też ilości produktów i miejsca przeznaczenia produktów wywożonych, pochodzących z przetwórstwa lokalnego, w celu wspierania handlu regionalnego.

(14) W celu ochrony konsumentów i interesów handlowych podmiotów najpóźniej przed pierwszym wprowadzeniem produktów do obrotu należy wykluczyć z objęcia szczególnymi uzgodnieniami w zakresie dostaw produkty nieposiadające solidnej, właściwej jakości handlowej w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych ([1]) oraz przewidzieć właściwe środki na wypadek, gdyby wymóg ten nie został spełniony.

(15) W ramach procedury partnerstwa obowiązującej w regionach najbardziej oddalonych odpowiednie organy powinny określić szczegółowe przepisy administracyjne niezbędne do zarządzania i monitorowania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw. Ponadto w celu zapewnienia właściwego monitorowania wspomnianych uzgodnień należy sprecyzować przepisy dotyczące kontroli, jakie mają być przeprowadzane. Należy zatem określić rodzaj kar administracyjnych, których zadaniem będzie zapewnienie regularnego funkcjonowania stosowanych mechanizmów.

([1]) Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 671/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 5).

▼B

(16) W celu oceny realizacji wyżej wymienionych szczególnych uzgodnień właściwe organy powinny okresowo przekazywać Komisji informacje.

(17) W odniesieniu do każdego programu pomocy na rzecz lokalnej produkcji należy uzgodnić treść wniosku oraz określić wymagane do dołączenia dokumenty, potrzebne do oceny uzasadnienia wniosku o przyznanie pomocy.

(18) W przypadku gdy wnioski o przyznanie pomocy zawierają oczywiste omyłki, powinny móc podlegać korekcie w dowolnym momencie.

(19) Nieprzekraczalne terminy składania wniosków o przyznanie pomocy i dokonywania w nich zmian muszą być przestrzegane w celu umożliwienia organom krajowym planowania i następnie przeprowadzania skutecznych kontroli poprawności wniosków o przyznanie pomocy na rzecz produkcji lokalnej. Należy zatem ustalić terminy, poza którymi wnioski nie są przyjmowane. Ponadto w celu skłonienia podmiotów gospodarczych do przestrzegania terminów należy stosować mechanizm obniżki procentowej.

(20) Podmioty gospodarcze powinny mieć możliwość wycofania swoich wniosków o przyznanie pomocy lub ich części w dowolnym momencie, o ile właściwy organ jeszcze nie powiadomił ich o błędach zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy lub przed powiadomieniem o kontroli na miejscu, ujawniającej błędy występujące w części wniosku, której dotyczy wycofanie.

(21) Należy skutecznie kontrolować zgodność z zasadami dotyczącymi programów pomocy zarządzanymi przy pomocy zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli. W tym celu oraz w celu osiągnięcia zharmonizowanego poziomu kontroli we wszystkich państwach członkowskich, należy w sposób szczegółowy ustalić kryteria i procedury techniczne w zakresie przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu. W odpowiednim przypadku państwa członkowskie powinny dołożyć starań w celu połączenia różnych kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu z kontrolami przewidzianymi w innych przepisach wspólnotowych.

(22) Należy ustalić minimalną liczbę producentów rolnych poddawanych kontrolom na miejscu w ramach różnych programów pomocy.

(23) Przy minimalnym poziomie kontroli na miejscu należy określić odpowiadający mu wycinek kontrolowanych podmiotów, częściowo na podstawie analizy ryzyka, a częściowo losowo. Należy wskazać główne czynniki brane pod uwagę przy analizie ryzyka.

(24) W razie stwierdzenia znacznych nieprawidłowości, w roku bieżącym i następnym, należy zwiększyć poziom kontroli na miejscu, w celu osiągnięcia wystarczającej gwarancji co do poprawności odpowiednich wniosków o przyznanie pomocy.

(25) Aby kontrole na miejscu były skuteczne, ważne jest, aby inspektorzy byli powiadamiani o powodach wyboru danych producentów rolnych do poddania ich kontroli na miejscu. Państwa członkowskie powinny przechowywać tego rodzaju informacje.

▼B

(26) W celu umożliwienia organom krajowym, jak i właściwym organom wspólnotowym prowadzenia monitorowania kontroli dokonanych na miejscu, szczegóły kontroli powinny być umieszczane w sprawozdaniu z kontroli. Producent rolny lub jego przedstawiciel powinni mieć możliwość podpisania sprawozdania. Jednakże w przypadku kontroli przy zastosowaniu teledetekcji należy zezwalać, aby państwo członkowskie korzystało z takiej możliwości jedynie w przypadkach gdy kontrola ujawnia nieprawidłowości. Ponadto niezależnie od rodzaju przeprowadzonej kontroli na miejscu, producent rolny powinien otrzymać kopię sprawozdania, jeżeli stwierdzono nieprawidłowości.

(27) W celu skutecznej ochrony interesów finansowych Wspólnoty należy przyjąć odpowiednie środki zwalczania nieprawidłowości i nadużyć.

(28) Redukcje i wykluczenia należy ustalać z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz szczególnych problemów powstałych w przypadkach wystąpienia siły wyższej, okoliczności wyjątkowych oraz klęsk żywiołowych. Rodzaj popełnionej nieprawidłowości decyduje o wspomnianych obniżkach procentowych lub wykluczeniach, włącznie z całkowitym wykluczeniem z jednego lub kilku programów pomocy na rzecz produkcji lokalnej na określony okres.

(29) Z zasady obniżki procentowe i wykluczenia nie powinny być stosowane w przypadku gdy producent rolny przedstawił poprawne, oparte na faktach informacje lub gdy może wykazać, iż nie ponosi winy.

(30) Producenci rolni, którzy złożyli wnioski o przyznanie pomocy uznane przez właściwe organy krajowe za nieprawidłowe, nie powinni podlegać obniżkom procentowym lub wykluczeniom, niezależnie od przyczyny nieprawidłowości, pod warunkiem że dany producent rolny nie został poinformowany o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu przez właściwy organ oraz pod warunkiem że organ nie powiadomił producenta o jakiejkolwiek nieprawidłowości we wniosku. Ta sama zasada powinna obowiązywać w odniesieniu do nieprawidłowych danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych.

(31) W przypadku gdy w stosunku do tego samego producenta rolnego stosowane są różne obniżki procentowe, należy je stosować niezależnie. Ponadto obniżki procentowe i wykluczenia przewidziane na podstawie niniejszego rozporządzenia należy stosować bez uszczerbku dla kar dodatkowych z tytułu jakichkolwiek innych przepisów wspólnotowych lub ustawodawstwa krajowego.

(32) Jeżeli, w przypadku siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności, producent rolny nie jest w stanie wypełnić obowiązków przewidzianych w szczegółowych zasadach realizacji programów pomocy, nie powinien on tracić swojego prawa do pomocy. Należy wskazać przypadki, które mogą być w szczególności uznane przez właściwe organy za okoliczności nadzwyczajne.

(33) W celu zapewnienia jednolitego stosowania zasady działania w dobrej wierze w całej Wspólnocie w przypadku odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot należy określić warunki, w których można się powoływać na tę zasadę, bez uszczerbku dla sposobu traktowania odnośnych wydatków w kontekście rozliczenia rachunków.

▼B

(34) Należy określić niezbędne szczegółowe zasady stosowania znaku graficznego, mającego na celu poprawę wiedzy na temat przetworzonych lub nieprzetworzonych produktów rolnych o wysokiej jakości, charakterystycznych dla regionów najbardziej oddalonych Wspólnoty oraz wspieranie ich konsumpcji.

(35) Warunki stosowania znaku graficznego, to znaczy opracowanie wykazu nieprzetworzonych lub przetworzonych produktów rolnych, które mogłyby być nim oznaczone, oraz zdefiniowanie cech dotyczących jakości, sposobu produkcji, opakowania lub wytwarzania w odniesieniu do produktów przetworzonych, powinno zostać zaproponowane przez organizacje zawodowe regionów najbardziej oddalonych. Należy zauważyć, że wymogi, o których mowa, powinny zostać określone zgodnie z zasadami istniejącymi w przepisach wspólnotowych lub, w razie ich braku, w przepisach międzynarodowych, lub również poprzez odniesienie do tradycyjnych sposobów uprawy i wytwarzania.

(36) W celu jak najpełniejszego wykorzystania tego szczególnego instrumentu promocji, udostępnionego producentom produktów o wysokiej jakości charakterystycznych dla regionów najbardziej oddalonych, oraz w trosce o uproszczenie i skuteczność zarządzania i kontroli wskazane jest przyznawanie prawa używania znaku graficznego podmiotom gospodarczym, które są bezpośrednio odpowiedzialne za produkcję, pakowanie przygotowujące wprowadzenie do obrotu i wytwarzanie omawianych produktów, mają swoją siedzibę w regionach najbardziej oddalonych oraz zobowiązują się do przestrzegania pewnych zobowiązań.

(37) Do obowiązków właściwych organów danego regionu należy ustanowienie uzupełniających przepisów administracyjnych, mających na celu zapewnienie prawidłowego działania wprowadzonych mechanizmów oraz kontrolę przestrzegania wspomnianych zobowiązań.

(38) Należy przewidzieć przekazywanie Komisji informacji niezbędnych do zapewnienia pełniejszej harmonizacji warunków stosowania znaku graficznego w różnych regionach najbardziej oddalonych.

(39) W celu zwolnienia z opłat celnych tytoniu przywożonego na Wyspy Kanaryjskie należy określić okres roczny do obliczenia maksymalnej ilości produktów tytoniowych przewidzianych w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 oraz określić definicję terminu „lokalne wytwarzanie produktów tytoniowych”. W celu stworzenia bardziej elastycznych warunków należy również dopuścić, aby ilość ogólna surowca tytoniowego odżyłowanego mogła być wykorzystana przy przywozie innych produktów, z zachowaniem współczynnika równoważności zależnego od potrzeb przemysłu lokalnego.

(40) Państwa członkowskie powinny zasadniczo podejmować wszelkie dodatkowe środki niezbędne do zapewnienia należytego wykonania niniejszego rozporządzenia.

▼B

(41) W odpowiednich przypadkach Komisja powinna być powiadamiana o wszelkich środkach przyjętych przez państwa członkowskie w celu wprowadzenia w życie programów pomocy przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Aby umożliwić Komisji prowadzenie skutecznej kontroli, państwa członkowskie powinny systematycznie przesyłać jej niektóre dane statystyczne dotyczące programów pomocy.

(42) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 247/2006, w szczególności w odniesieniu do programów dotyczących szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw do regionów najbardziej oddalonych, środków wspierających produkcję lokalną oraz środków towarzyszących.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „regiony najbardziej oddalone” oznaczają regiony wymienione w art. 299 ust. 2 Traktatu, przy czym każdy francuski departament zamorski jest traktowany jako oddzielny region najbardziej oddalony;

b) „właściwe organy” oznaczają odpowiedzialne za realizację niniejszego rozporządzenia organy wyznaczone przez państwo członkowskie, do którego należy region najbardziej oddalony;

c) „program” oznacza program ogólny określony w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 247/2006.

TYTUŁ II

SZCZEGÓLNE UZGODNIENIA W SPRAWIE DOSTAW

ROZDZIAŁ 1

Prognozowany bilans dostaw

Artykuł 3

Przedmiot i zmiany prognozowanego bilansu dostaw

Prognozowane bilanse dostaw przewidziane w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 określają ilościowo roczne zapotrzebowanie na produkty rolne każdego regionu najbardziej oddalonego. Mogą one ulec zmianie zgodnie z art. 49 niniejszego rozporządzenia.

▼B

ROZDZIAŁ II

Dostawy z przywozu z krajów trzecich

Sekcja 1

Przywóz produktów objętych wymogiem okazania pozwolenia na przywóz

Artykuł 4

Pozwolenie na przywóz

1. W odniesieniu do produktów objętych wymogiem okazania pozwolenia na przywóz, po okazaniu wspomnianego pozwolenia na przywóz stosuje się zwolnienie z należności przywozowych przewidziane w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 247/2006.

2. Pozwolenie na przywóz sporządzone jest zgodnie ze wzorem znajdującym się w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

3. We wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz oraz w pozwoleniu na przywóz, w rubryce 20 znajduje się jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część A oraz jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I część B.

4. W rubryce 12 pozwolenia na przywóz znajduje się oznaczenie ostatniego dnia ważności.

5. Pozwolenie na przywóz wydawane jest przez właściwe organy, w granicach prognozowanych bilansów dostaw, na wniosek zainteresowanych.

6. Należności przywozowe pobierane są w odniesieniu do ilości przekraczających ilości wskazane w pozwoleniu na przywóz. Tolerancja 5 %, przewidziana w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, stosowana jest pod warunkiem uiszczenia odpowiednich należności przywozowych.

Sekcja 2

Przywóz produktów nieobjętych wymogiem okazania pozwolenia na przywóz

Artykuł 5

Świadectwo zwolnienia

1. W odniesieniu do produktów nieobjętych wymogiem okazania pozwolenia na przywóz, po okazaniu świadectwa zwolnienia stosuje się zwolnienie z należności przywozowych przewidziane w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 247/2006.

2. Świadectwo zwolnienia należy sporządzić na druku pozwolenia na przywóz określonym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

▼M2

Artykuł 8 ust. 5, art. 13, 15, 17, 18, 19, 21, 23, 26, 27, 29–33 i art. 36–41 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 mają zastosowanie, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

▼B

3. Jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I część C jest wydrukowany lub naniesiony przy pomocy pieczęci w lewej górnej części świadectwa.

4. We wniosku o wydanie świadectwa zwolnienia oraz w świadectwie zwolnienia, w rubryce 20 znajduje się jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część D oraz jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I część B.

5. W rubryce 12 świadectwa zwolnienia znajduje się oznaczenie ostatniego dnia ważności.

6. Świadectwo zwolnienia wydawane jest przez właściwe organy, w granicach prognozowanych bilansów dostaw, na wniosek zainteresowanych.

ROZDZIAŁ III

Dostawy wspólnotowe

Artykuł 6

Ustalenie kwoty pomocy i przyznanie pomocy

1. Do celów stosowania przepisów art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 państwa członkowskie w ramach programu pomocy określają kwotę pomocy rekompensującej oddalenie, wyspiarski charakter i peryferyjność, uwzględniając:

a) w odniesieniu do dodatkowych kosztów szczególnych związanych z transportem – przerwanie załadunku w czasie dostawy towarów do danych regionów najbardziej oddalonych;

b) w odniesieniu do kosztów dodatkowych wynikających z przetwórstwa lokalnego – wielkość rynku, konieczność zapewnienia bezpieczeństwa dostaw oraz szczególne wymagania dotyczące jakości produktów niezbędnych w odpowiednich regionach najbardziej oddalonych.

2. Nie przyznaje się żadnej pomocy dla produktów, które były objęte już szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw w innym regionie najbardziej oddalonym.

Nie przyznaje się żadnej pomocy w odniesieniu do dostaw cukru C.

Artykuł 7

Świadectwo pomocy i wypłata kwot pomocy

1. Kwota pomocy wypłacana jest po przedstawieniu świadectwa, zwanego „świadectwem pomocy”, wykorzystanego całkowicie.

Okazanie świadectwa pomocy organom odpowiedzialnym za wypłaty kwot pomocy jest równoznaczne z wnioskiem o przyznanie pomocy i – z wyjątkiem przypadku zaistnienia siły wyższej lub anomalii klimatycznej – musi zostać dokonane w ciągu 30 dni po dacie wydania świadectwa pomocy. W przypadku przekroczenia wspomnianego terminu kwota pomocy jest zmniejszana o 5 % za dzień spóźnienia.

Właściwe organy dokonują wypłaty kwoty pomocy w terminie dziewięćdziesięciu dni od dnia złożenia wykorzystanego świadectwa pomocy, z wyjątkiem następujących przypadków:

a) siła wyższa lub anomalia klimatyczna;

▼B

b) istnienie rozpoczętego postępowania administracyjnego w sprawie uprawnienia do pomocy; w takich przypadkach wypłata ma miejsce dopiero po uznaniu uprawnienia.

2. Świadectwo pomocy należy sporządzić na druku pozwolenia na przywóz znajdującym się w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

▼M2

Artykuł 8 ust. 5, art. 13, 15, 17, 18, 19, 21, 23, 26, 27, 29–33 i 36–41 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 mają zastosowanie, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

▼B

3. Jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I część E jest wydrukowany lub naniesiony przy pomocy pieczęci w lewej górnej części świadectwa.

Skreśla się rubryki 7 i 8 świadectwa.

4. We wniosku o wydanie świadectwa pomocy oraz w świadectwie pomocy, w rubryce 20 znajduje się jeden z zapisów wymienionych w załączniku I część F oraz jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I część G.

5. W rubryce 12 świadectwa pomocy znajduje się oznaczenie ostatniego dnia ważności.

6. Wysokość stosowanej kwoty pomocy jest równa wysokości kwoty pomocy obowiązującej w dniu złożenia wniosku o świadectwo pomocy.

7. Świadectwo pomocy wydawane jest przez właściwe organy, w granicach prognozowanych bilansów dostaw, na wniosek zainteresowanych.

ROZDZIAŁ IV

Postanowienia wspólne

Artykuł 8

Przeniesienie korzyści na odbiorcę końcowego

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „korzyść” określona w art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 oznacza zwolnienie z należności celnych lub przyznanie pomocy wspólnotowej przewidziane w niniejszym rozporządzeniu;

b) „odbiorca końcowy”:

i) jeżeli chodzi o produkty przeznaczone do konsumpcji bezpośredniej, oznacza konsumenta;

ii) jeżeli chodzi o produkty przeznaczone do przetwórstwa lub pakowania w celu spożycia ich przez człowieka:

— oznacza końcowy zakład przetwórczy lub pakujący, w odniesieniu do części pomocy mającej zrekompensować oddalenie, charakter wyspiarski lub peryferyjność,

— oznacza konsumenta, w odniesieniu do części dodatkowej pomocy uwzględniającej ceny eksportowe;

▼B

iii) jeżeli chodzi o produkty przeznaczone do przetwórstwa lub pakowania w celu spożycia ich przez zwierzęta oraz o produkty przeznaczone do użytku jako nakłady rolnicze, oznacza rolnika.

2. Właściwe organy podejmują wszelkie niezbędne środki, aby sprawdzić rzeczywisty wpływ przyznanej korzyści na odbiorcę końcowego. Podczas wykonywania tych czynności mogą oceniać marże handlowe i ceny stosowane przez różne zainteresowane podmioty gospodarcze.

Informacje o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym, w szczególności o punktach kontroli służących do określenia wpływu wspomnianych korzyści oraz o ich ewentualnych zmianach, są przekazywane Komisji w ramach sprawozdania przewidzianego w art. 48.

Artykuł 9

Rejestr podmiotów gospodarczych

1. Pozwolenia na przywóz, świadectwa zwolnienia i świadectwa pomocy są wydawane wyłącznie podmiotom gospodarczym wpisanym do rejestru stworzonego przez właściwe organy (zwanego dalej „rejestrem”).

2. Każdy podmiot gospodarczy mający swoją siedzibę we Wspólnocie może złożyć wniosek o wpisanie go do rejestru.

Wpis do rejestru jest uzależniony od spełnienia następujących warunków:

a) podmiot gospodarczy posiada środki, struktury i pozwolenia prawne wymagane do prowadzania działalności, w szczególności musi należycie wypełniać zobowiązania w odniesieniu do rachunkowości handlowej i podatków;

b) podmiot gospodarczy jest w stanie zapewnić realizację działalności gospodarczej w danym regionie najbardziej oddalonym;

c) w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw dla danego regionu najbardziej oddalonego oraz przy poszanowaniu celów z nich wynikających, podmiot gospodarczy zobowiązuje się do:

   i) przekazywania właściwym organom na ich żądanie wszelkich przydatnych informacji dotyczących swojej działalności handlowej, w szczególności w odniesieniu do stosowanych cen i marż zysku;

   ii) działania wyłącznie w swoim imieniu i na własne konto;

   iii) składania wniosków o pozwolenia lub świadectwa w ilości proporcjonalnej do rzeczywistych możliwości zbytu produktów, o których mowa, przy czym możliwości zbytu powinny być uzasadnione odesłaniem do elementów obiektywnych;

   iv) powstrzymania się od wszelkich działań mogących spowodować sztuczne niedobory produktów lub wprowadzanie do obrotu produktów pozostających do dyspozycji po nienormalnie niskich cenach;

   v) podczas zbytu produktów rolnych w danym regionie najbardziej oddalonym oraz zgodnie z wymaganiami właściwych organów, zapewnienia na kolejnych poziomach, w tym na poziomie odbiorcy końcowego, wpływu wynikającego z przyznanych korzyści.

▼B

3. Podmiot, który zamierza dokonać wysyłki lub wywozu produktów nieprzetworzonych, na warunkach określonych w art. 16, ma obowiązek, w chwili przedkładania wniosku o wpis do rejestru lub później, zgłosić swój zamiar dalszego prowadzenia takiej działalności i wskazać, tam gdzie to właściwe, lokalizację zakładu pakującego.

4. Podmiot dokonujący przetwarzania, który zamierza dokonać wysyłki lub wywozu produktów przetworzonych, na warunkach określonych w art. 16 lub 18, ma obowiązek, w chwili składania wniosku o wpis do rejestru lub później, zgłosić swój zamiar dalszego prowadzenia takiej działalności i wskazać lokalizację zakładu przetwórczego oraz dostarczyć, tam gdzie to właściwe, analityczne wykazy przetworzonych produktów.

Artykuł 10

Dokumenty, które muszą być okazane przez podmioty gospodarcze oraz ważność pozwoleń i świadectw

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 4 ust. 5, art. 5 ust. 6, art. 7 ust. 7 oraz art. 14 i 15, właściwe organy przyjmują wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz, świadectwa zwolnienia lub świadectwa pomocy, złożonego przez podmiot gospodarczy i dotyczący każdej wysyłki oddzielnie, jeżeli towarzyszy mu oryginał lub uwierzytelniony odpis faktury zakupu, jak również oryginał lub uwierzytelniony odpis następujących dokumentów:

a) konosamentu morskiego lub lotniczego listu przewozowego;

b) świadectwa pochodzenia dla produktów pochodzących z państw trzecich lub dla produktów pochodzących ze Wspólnoty, dokumentu T2L lub dokumentu T2LF, zgodnie z warunkami art. 315 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ([1]).

Faktura zakupu, konosament lub lotniczy list przewozowy muszą być wystawione na nazwisko wnioskującego.

2. Okres ważności pozwoleń i świadectw ustala się w oparciu o czas transportu. Czas ten może być wydłużony przez właściwy organ w szczególnych przypadkach, gdy poważne i nieprzewidywalne trudności wpłynęły na czas transportu, nie może jednak przekroczyć dwóch miesięcy od daty wydania pozwolenia lub świadectwa.

Artykuł 11

Okazywanie pozwoleń i świadectw oraz ich niezbywalność

1. Dla towarów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw pozwolenia na przywóz, świadectwa zwolnienia i świadectwa pomocy muszą być przedstawione organom celnym, w celu dopełnienia formalności celnych, nie później niż w ciągu 15 dni roboczych od daty zezwolenia na wyładunek towarów. Właściwe organy mogą skrócić ten maksymalny okres.

W przypadku gdy produkty zostały poddane uszlachetnianiu czynnemu lub przebywały w składzie celnym na Azorach, Maderze i Wyspach Kanaryjskich, a następnie zostały tam wprowadzone do swobodnego obrotu, maksymalny okres 15 dni rozpoczyna się w dniu złożenia wniosku o wydanie pozwolenia lub świadectwa, określonych w akapicie pierwszym.

([1]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

▼B

2. Towary są przedstawiane luzem lub w osobnych partiach, zgodnie z okazywanym pozwoleniem lub świadectwem.

Pozwolenia i świadectwa wykorzystywane są w ramach pojedynczej operacji w momencie dopełniania formalności celnych.

3. Pozwolenia i świadectwa nie są zbywalne.

Artykuł 12

Jakość produktów

Tylko produkty o solidnej, właściwej jakości handlowej w rozumieniu art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 są objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

Zgodność produktów z wymogami ustanowionymi w akapicie pierwszym sprawdza się zgodnie z normami lub praktykami obowiązującymi we Wspólnocie, najpóźniej przed pierwszym wprowadzeniem ich do obrotu.

Jeżeli stwierdza się, że produkt nie spełnia wymagań ustanowionych w akapicie pierwszym, traci on wówczas uprawnienia wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, a odpowiednie ilości są z powrotem włączane do prognozowanych bilansów dostaw. Jeżeli przyznano pomoc zgodnie z art. 7, pomoc ta zostaje zwrócona. Jeżeli dokonano przywozu zgodnie z art. 4 i 5, uiszcza się należności przywozowe, chyba że zainteresowana strona przedstawi dowód, że produkty zostały ponownie wywiezione lub zniszczone.

Artykuł 13

Wnoszenie zabezpieczenia

W odniesieniu do składania wniosku o wydanie pozwoleń i świadectw zwolnienia lub pomocy nie wymaga się żadnego zabezpieczenia.

Jednakże w szczególnych przypadkach i w zakresie niezbędnym dla właściwego funkcjonowania niniejszego rozporządzenia właściwe organy mogą zażądać wniesienia zabezpieczenia równego kwocie przyznanej korzyści. W takich przypadkach stosuje się art. 35 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Artykuł 14

Znaczący wzrost liczby wniosków o wydanie pozwoleń lub świadectw

1. Jeżeli stan realizacji prognozowanego bilansu dostaw wskazuje na znaczny wzrost liczby wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz, świadectw zwolnienia lub świadectw pomocy dotyczących danego produktu, co mogłoby zagrozić osiągnięciu jednego lub kilku celów szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, państwo członkowskie przyjmuje wszystkie niezbędne środki w celu zapewnienia dostaw do danego regionu najbardziej oddalonego produktów pierwszej potrzeby, przy uwzględnieniu dostępnych dostaw i potrzeb priorytetowych sektorów.

2. W razie ograniczenia ilości wydawanych pozwoleń lub świadectw właściwe organy stosują jednolitą obniżkę procentową wobec wszystkich złożonych wniosków.

▼B

3. Ustępy 1 i 2 mają zastosowanie po konsultacji z właściwymi organami.

Artykuł 15

Ustalanie ilości maksymalnej na jeden wniosek o wydanie pozwolenia lub świadectwa

W zakresie ściśle niezbędnym do uniknięcia zakłóceń na rynku w danym regionie najbardziej oddalonym lub przy rozwoju działań spekulacyjnych mogących poważnie zaszkodzić sprawnemu funkcjonowaniu szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, właściwe organy ustalają ilość maksymalną przyznawaną na jeden wniosek o wydanie pozwolenia lub świadectwa.

Właściwe organy powiadamiają niezwłocznie Komisję w przypadku zastosowania niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ V

Wywóz i wysyłka

Artykuł 16

Warunki wywozu lub wysyłki

1. Wywóz i wysyłka produktów nieprzetworzonych, objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, bądź produktów pakowanych lub przetwarzanych, zawierających produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, odbywają się na warunkach przewidzianych w ust. 2–6.

2. W odniesieniu do produktów wywiezionych rubryka 44 zgłoszenia wywozowego zawiera jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I część H.

3. Ilości produktów, które zostały zwolnione z należności przywozowych i zostały wywiezione, wprowadza się ponownie do prognozowanego bilansu dostaw.

Produkty te nie kwalifikują się do refundacji wywozowej.

4. Ilości produktów, które zostały objęte zwolnieniem z należności przywozowych oraz które zostają wywiezione, wprowadza się ponownie do prognozowanego bilansu dostaw, a należności przywozowe *erga omnes* obowiązujące w dniu przywozu są uiszczone przez podmiot wysyłający najpóźniej podczas dokonywania wysyłki.

Produkty te nie mogą być przedmiotem wysyłki, zanim nie nastąpi uiszczenie opłaty, o której mowa w akapicie pierwszym.

W przypadku jeśli nie jest możliwe określenie dnia przywozu, produkty uważa się za przywiezione w dniu, w którym należności przywozowe *erga omnes* osiągnęły najwyższy poziom w okresie sześciu miesięcy poprzedzających dzień wysyłki.

5. Ilości produktów, na które została przyznana pomoc i które zostały następnie wywiezione lub wysłane, wprowadza się ponownie do prognozowanego bilansu dostaw, a przyznana pomoc zostaje zwrócona przez podmiot dokonujący wywozu lub wysyłki, najpóźniej podczas wywozu lub wysyłki.

Produkty te nie mogą być przedmiotem wysyłki, zanim nie nastąpi uiszczenie opłaty, o której mowa w akapicie pierwszym.

▼B

W przypadku jeśli nie jest możliwe określenie wysokości kwoty przyznanej pomocy, produkty uważa się za objęte pomocą w maksymalnej wysokości spośród kwot pomocy ustalonych przez Wspólnotę dla wspomnianych produktów w okresie sześciu miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o zezwolenie na wywóz lub wysyłkę.

Produkty te kwalifikują się do refundacji wywozowej, o ile spełnione są warunki niezbędne do jej przyznania.

6. Właściwe władze zezwalają na wywóz lub wysyłkę przetworzonych produktów w ilościach innych niż określone w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu oraz w art. 18, wyłącznie w przypadku gdy zaświadcza się, że dane produkty nie zawierają surowców przywiezionych lub wprowadzonych do obrotu w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

Właściwe organy wydają pozwolenie na ponowny wywóz lub ponowną wysyłkę produktów nieprzetworzonych lub produktów opakowanych, innych niż określone w ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu, pod warunkiem że podmiot wywożący zaświadczy, że wspomniane produkty nie były objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

Właściwe organy przeprowadzają niezbędne kontrole w celu zapewnienia prawidłowości zaświadczeń określonych w akapitach pierwszym i drugim oraz odzyskują, w stosownym przypadku, przyznane korzyści.

Artykuł 17

Pozwolenie na wywóz i znaczący wzrost wywozu

1. Wywóz następujących produktów nie podlega obowiązkowi okazywania pozwolenia na wywóz:

a) produkty, o których mowa w art. 16 ust. 3;

b) produkty, o których mowa w art. 16 ust. 5 i które nie kwalifikują się do refundacji wywozowej.

2. Jeżeli istnieje ryzyko, że regularne dostawy do regionów najbardziej oddalonych mogą być zagrożone przez znaczący wzrost wywozu produktów określonych w art. 16 ust. 1, właściwe organy mogą ograniczyć ilości w taki sposób, aby zagwarantować, że priorytetowe potrzeby w danych sektorach zostaną zaspokojone. Ograniczenia ilościowe nie mogą mieć charakteru dyskryminacyjnego.

▼B

Artykuł 18

Tradycyjny wywóz, wywóz w ramach handlu regionalnego oraz tradycyjna wysyłka produktów przetworzonych

1. Podmioty dokonujące przetwarzania, które zadeklarowały, na mocy art. 9 ust. 4, zamiar wywozu w ramach handlu tradycyjnego lub regionalnego bądź wysyłki w ramach tradycyjnego handlu, o którym mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006, produktów przetworzonych zawierających surowce, które korzystały ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, mogą dokonać tego w granicach ilości rocznych określonych w załącznikach II–V. Właściwe władze wydają niezbędne zezwolenia w celu zagwarantowania, że działania te nie przekraczają ustanowionych ilości rocznych.

„Handel regionalny" oznacza operację handlową dokonaną dla każdego francuskiego terytorium zamorskiego, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich, z przeznaczeniem do krajów trzecich określonych w załączniku VI.

W odniesieniu do wywozu w ramach handlu regionalnego podmiot dokonujący wywozu okazuje właściwym organom dokumenty przewidziane w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 w terminie przewidzianym w art. 49 wspomnianego rozporządzenia. W przypadku nieokazania tych dokumentów w przewidzianym terminie właściwe władze odbierają korzyści przyznane w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

Produkty dostarczone do francuskich departamentów zamorskich, na Azory, Maderę i Wyspy Kanaryjskie w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw i wykorzystane do zaopatrzenia statków i samolotów uważa się za spożyte lokalnie.

2. Procesy przetwórcze, które mogą prowadzić do tradycyjnego wywozu lub handlu regionalnego, bądź do tradycyjnej wysyłki zgodnie z ust. 1 muszą spełniać, *mutatis mutandis*, warunki regionalnego przetwórstwa stosowane w zakresie uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną, przewidziane w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 ([1]) oraz w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93, z wyjątkiem wszystkich form zabiegów zwyczajowych.

3. Wywóz produktów określonych w niniejszym artykule nie podlega obowiązkowi okazywania pozwolenia na wywóz.

4. W odniesieniu do produktów wywożonych określonych w niniejszym artykule rubryka 44 zgłoszenia wywozowego zawiera jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I część I.

ROZDZIAŁ VI

Kontrole i kary

Artykuł 19

Kontrole

1. Kontrole administracyjne przywozu, wprowadzenia do obrotu, wywozu i wysyłki produktów rolnych są wszechstronne i składają się w szczególności z kontroli krzyżowych z dokumentami określonymi w art. 10 ust. 1.

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

▼B

2. Kontrole fizyczne przeprowadzane w danym regionie najbardziej oddalonym przy przywozie, wprowadzaniu do obrotu, wywozie, wysyłce produktów rolnych, muszą dotyczyć reprezentatywnego wycinka obejmującego co najmniej 5 % pozwoleń i świadectw okazywanych zgodnie z art. 11.

Kontrole fizyczne przeprowadzane są, *mutatis mutandis*, zgodnie z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 386/90 ([1]).

W szczególnych przypadkach Komisja może zażądać, aby kontrole fizyczne obejmowały inną wielkość procentową.

Artykuł 20

Kary

1. Z wyjątkiem przypadków zaistnienia siły wyższej lub anomalii klimatycznej, jeżeli podmiot gospodarczy nie wypełnia zobowiązań nadanych mu zgodnie z art. 9 i bez uszczerbku dla jakichkolwiek kar stosowanych na mocy prawa krajowego, właściwe organy:

a) odzyskują od posiadaczy pozwoleń na przywóz, świadectw zwolnienia lub świadectw pomocy przyznane im korzyści;

b) zależnie od stopnia naruszenia zobowiązań, tymczasowo zawieszają lub unieważniają wpis do rejestru.

Korzyść określona w lit. a) jest równa kwocie zwolnienia z należności przywozowych lub kwocie pomocy określonej zgodnie z art. 16 ust. 4 i 5.

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub anomalii klimatycznej, jeżeli posiadacz pozwolenia lub świadectwa nie dokonuje przywozu lub przewidzianego wprowadzenia do obrotu, jego prawo do złożenia wniosku o pozwolenia lub świadectwa zostaje zawieszone na okres sześćdziesięciu dni następujących po dniu, w którym wygasa ważność wspomnianego posiadanego pozwolenia lub świadectwa. Po upływie okresu zawieszenia wydawanie pozwoleń lub świadectw jest uzależnione od wniesienia zabezpieczenia o wysokości równej wysokości korzyści przyznawanych w okresie, który określą właściwe organy.

3. Właściwe organy przyjmują środki niezbędne do ponownego wykorzystania ilości produktów, które stały się dostępne na skutek niezrealizowania, zrealizowania częściowego lub unieważnienia pozwoleń i świadectw lub odzyskania korzyści.

ROZDZIAŁ VII

Przepisy krajowe

Artykuł 21

Krajowe przepisy dotyczące zarządzania i monitorowania

Właściwe organy przyjmują dodatkowe przepisy niezbędne do zarządzania i monitorowania w czasie rzeczywistym szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

([1]) Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6.

▼B

Właściwe organy informują Komisję o środkach, które zamierzają realizować w zastosowaniu akapitu pierwszego, przed wprowadzeniem ich w życie.

TYTUŁ III

ŚRODKI MAJĄCE NA CELU WSPIERANIE PRODUKCJI LOKALNEJ

ROZDZIAŁ I

Obrót poza regionem produkcji

Artykuł 22

Kwota pomocy

1. Kwota pomocy, przyznana na mocy tytułu III rozporządzenia (WE) nr 247/2006 z tytułu wprowadzenia do obrotu produktów z regionów najbardziej oddalonych do pozostałej części Wspólnoty, nie może przekraczać 10 % wartości wprowadzonej do obrotu produkcji, dostarczonej do strefy przeznaczenia, określonej zgodnie z ust. 2.

Ograniczenie to może być zwiększone do 13 % wprowadzonej do obrotu produkcji, jeżeli stroną zawierającą umowę z producentem jest związek, stowarzyszenie lub organizacja producentów.

2. Do celów obliczania wysokości pomocy wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu, dostarczonej do strefy przeznaczenia, jest oceniana na podstawie umowy rocznej (jeżeli ma to zastosowanie), szczególnych dokumentów przewozowych oraz wszelkich innych uzupełniających dokumentów przedłożonych w celu uzasadnienia wniosku o wypłatę.

Brana pod uwagę wartość produkcji stanowiącej przedmiot obrotu jest wartością dostawy do pierwszego portu morskiego lub portu lotniczego wyładunku.

3. Warunki przyznania pomocy, produkty i odpowiednie ilości są wyszczególnione w zatwierdzonych programach, zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006.

Artykuł 23

Pomidory

W odniesieniu do pomidorów z Wysp Kanaryjskich objętych kodem CN 0702 00 kwota pomocy zgodnie z tytułem III rozporządzenia (WE) nr 247/2006 wynosi 3,6 EUR za 100 kg w granicach 250 000 ton rocznie.

▼B

Artykuł 24

Ryż

Maksymalna ilość ryżu z Gujany, która może być objęta pomocą wspierającą wprowadzenie do obrotu na terytorium Gwadelupy i Martyniki, jak również w pozostałej części Wspólnoty, na mocy tytułu III rozporządzenia (WE) nr 247/2006, nie powinna przekraczać 12 000 ton rocznie ekwiwalentu ryżu bielonego.

Przy wprowadzeniu do obrotu w pozostałej części Wspólnoty, poza Gwadelupą i Martyniką, wspomniana ilość nie powinna przekraczać 4 000 ton rocznie.

ROZDZIAŁ II

Wnioski o przyznanie pomocy

Artykuł 25

Składanie wniosków

Wnioski o przyznanie pomocy na dany rok kalendarzowy składa się do urzędu wyznaczonego przez właściwe organy państwa członkowskiego, zgodnie z wzorami ustalonymi przez te organy oraz w okresach przez nie ustanowionych. Okresy te ustala się w sposób umożliwiający przeprowadzenie niezbędnych kontroli na miejscu i nie mogą one przekraczać dnia 28 lutego następnego roku kalendarzowego.

Artykuł 26

Poprawianie oczywistych błędów

Wniosek o przyznanie pomocy można korygować w każdym czasie po jego złożeniu, w przypadku gdy właściwy organ uznaje wystąpienie oczywistego błędu.

Artykuł 27

Opóźnione złożenie wniosku

Z wyjątkiem przypadków zaistnienia siły wyższej lub anomalii klimatycznej, złożenie wniosku po upływie terminu określonego w art. 25 powoduje obniżenie o 1 % za każdy dzień roboczy spóźnienia kwot, do których producent rolny miałby prawo, gdyby wniosek został złożony w przewidzianym terminie. Jeżeli opóźnienie wynosi więcej niż 25 dni kalendarzowych, wniosek uznaje się za niedopuszczalny.

Artykuł 28

Wycofanie wniosku o przyznanie pomocy

1. Wniosek o przyznanie pomocy można wycofać w całości lub w części, w dowolnym momencie.

Jednakże w przypadku gdy właściwy organ powiadomił już producenta rolnego o nieprawidłowościach występujących we wniosku o przyznanie pomocy lub gdy zawiadomił go o swoim zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu oraz gdy kontrola ta ujawnia nieprawidłowości, wycofania nie są dozwolone w odniesieniu do części wniosku o przyznanie pomocy, których dotyczą nieprawidłowości.

2. Wycofania na mocy ust. 1 umożliwiają wycofującemu wniosek na powrót do sytuacji poprzedzającej złożenie przez niego wniosku o przyznanie pomocy lub części wniosku o przyznanie danej pomocy.

▼B

Artykuł 29

Wypłata kwot pomocy

Po sprawdzeniu wniosków o przyznanie pomocy i dokumentów je uzasadniających oraz po określeniu kwot pomocy w zastosowaniu wspólnotowych programów wsparcia przewidzianych w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 właściwe organy dokonują wypłaty pomocy z tytułu danego roku kalendarzowego:

▼M2

— w odniesieniu do szczegółowych uzgodnień w sprawie dostaw, do środków związanych z przywozem i dostawami bydła oraz do środków, o których mowa w art. 50 – przez cały rok,

▼B

— w odniesieniu do płatności bezpośrednich – zgodnie z art. 28 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ([1]),

— w odniesieniu do innych płatności – w okresie od dnia 16 października roku bieżącego do dnia 30 czerwca roku następnego.

ROZDZIAŁ III

Kontrole

Artykuł 30

Zasady ogólne

Weryfikacji dokonuje się w drodze kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu.

Kontrola administracyjna jest wszechstronna i zawiera kontrole krzyżowe, przy użyciu, między innymi, danych ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli przewidzianego w rozdziale 4 tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Na podstawie analizy ryzyka zgodnie z art. 32 ust. 1 niniejszego rozporządzenia właściwe organy przeprowadzają wyrywkowe kontrole na miejscu w odniesieniu do przynajmniej 5 % złożonych wniosków o przyznanie pomocy. Kontrolowany wycinek musi stanowić przynajmniej 5 % ilości wniosków o przyznanie pomocy.

We wszystkich właściwych przypadkach państwa członkowskie wykorzystują zintegrowany system zarządzania i kontroli.

Artykuł 31

Kontrole na miejscu

1. Kontrole na miejscu nie są zapowiadane. Jednakże, pod warunkiem że nie zakłóci to celu kontroli, można dokonać uprzedniego powiadomienia ograniczonego do niezbędnego minimum. Tego rodzaju powiadomienie odbywa się nie wcześniej niż 48 godzin przed kontrolą, z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych.

2. W przypadku gdy ma to zastosowanie, kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przeprowadza się w tym samym czasie co pozostałe kontrole przewidziane w prawodawstwie wspólnotowym.

3. Wniosek lub wnioski odrzuca się, jeżeli producent rolny lub jego przedstawiciel uniemożliwiają przeprowadzenie kontroli na miejscu.

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

▼B

Artykuł 32

Wybieranie wniosków objętych kontrolą na miejscu

1. Podstawą wybierania producentów rolnych do poddania ich kontroli na miejscu przez właściwy organ jest analiza ryzyka oraz reprezentatywność złożonych wniosków o przyznanie pomocy. Analiza ryzyka uwzględnia:

a) kwotę pomocy;

b) liczbę działek rolnych, obszar i liczbę zwierząt objętych wnioskiem lub ilość wyprodukowaną, przewiezioną, przetworzoną lub wprowadzoną do obrotu;

c) zmiany w porównaniu z rokiem poprzednim;

d) wyniki kontroli przeprowadzonych w ciągu poprzednich lat;

e) inne parametry określone przez państwa członkowskie.

Aby zapewnić reprezentatywność, państwa członkowskie wybierają losowo w granicach 20–25 % minimalnej liczby producentów rolnych, których poddaje się kontrolom na miejscu.

2. Właściwy organ rejestruje powody wybrania każdego producenta rolnego do kontroli na miejscu. Inspektor przeprowadzający kontrolę jest o nich należycie poinformowany przed rozpoczęciem kontroli.

Artykuł 33

Sprawozdanie z kontroli

1. Każda kontrola na miejscu jest przedmiotem sprawozdania z kontroli odnoszącego się do danych szczegółowych dotyczących przeprowadzonych kontroli. Sprawozdanie to wskazuje w szczególności:

a) kontrolowane programy pomocy oraz wnioski;

b) osoby obecne na miejscu;

c) kontrolowane działki rolne, działki rolne na których dokonano pomiarów, wyniki pomiarów w stosunku do każdej mierzonej działki i zastosowane metody pomiarów;

d) liczbę i rodzaj stwierdzonych zwierząt oraz, w odpowiednim przypadku, numery kolczyków identyfikacyjnych, wpisów do rejestru i skomputeryzowanej bazy danych oraz wszystkie inne skontrolowane dokumenty towarzyszące, wyniki kontroli, a także, w odpowiednim przypadku, uwagi szczegółowe odnoszące się do zwierząt lub ich kodu identyfikacyjnego;

e) skontrolowane ilości wyprodukowane, przewiezione, przetworzone lub wprowadzone do obrotu;

f) czy producent rolny został powiadomiony o kontroli, a jeżeli tak, to na ile wcześniej;

g) wszelkie dodatkowe zastosowane środki kontroli.

2. Producent rolny lub jego przedstawiciel mają możliwość podpisania sprawozdania, w celu potwierdzenia swojej obecności w czasie kontroli oraz zgłoszenia w nim uwag. W przypadku gdy stwierdza się nieprawidłowości, producent rolny otrzymuje kopię sprawozdania z kontroli.

▼B

W przypadku gdy kontrolę na miejscu przeprowadza się przy zastosowaniu teledetekcji, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o braku możliwości podpisania sprawozdania z kontroli przez producenta rolnego lub jego przedstawiciela, jeżeli nie zostały ujawnione żadne nieprawidłowości w czasie kontroli przy zastosowaniu teledetekcji.

ROZDZIAŁ IV

Obniżki i wykluczenia oraz płatności nienależne

Artykuł 34

Obniżki i wykluczenia

W przypadku zaistnienia różnicy pomiędzy zadeklarowanymi w ramach wniosków o przyznanie pomocy informacjami a stanem stwierdzonym w wyniku kontroli przewidzianych w rozdziale III państwo członkowskie nakłada obniżki i wykluczenia z pomocy. Muszą one być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 35

Wyjątki w stosowaniu obniżek i wykluczeń

1. Obniżki i wykluczenia przewidziane w art. 34 nie mają zastosowania w przypadku gdy beneficjent przedłożył poprawne informacje co do stanu faktycznego lub gdy może w inny sposób wykazać, że nie ponosi winy.

2. Obniżki i wykluczenia nie mają zastosowania w odniesieniu do tych części wniosku o pomoc, odnośnie do których beneficjent informował właściwy organ na piśmie, że wniosek o pomoc jest nieprawidłowy lub zdezaktualizował się od czasu jego złożenia, pod warunkiem że beneficjent nie został powiadomiony przez właściwy organ o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu oraz że organ ten nie poinformował beneficjenta o jakichkolwiek nieprawidłowościach w jego wniosku.

Na podstawie informacji podanych przez beneficjenta, określonych w ust. 1, wniosek o przyznanie pomocy jest korygowany w celu odzwierciedlenia stanu faktycznego.

Artykuł 36

Zwrot nienależnych wypłat i kary

1. W przypadku wypłat nienależnych stosuje się *mutatis mutandis* art. 73 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 ([1]).

2. Jeżeli nienależna wypłata dokonana została na skutek fałszywych deklaracji lub przedstawienia fałszywych dokumentów bądź poważnego zaniedbania ze strony beneficjenta, nakładana jest między innymi kara równa kwocie nienależnej wypłaty zwiększonej o odsetki obliczone zgodnie z art. 73 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

([1]) Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18.

▼B

Artykuł 37

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

Informacja o zaistnieniu siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych rozumianych zgodnie z art. 40 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przekazywana jest właściwym organom zgodnie z art. 72 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

TYTUŁ IV

ŚRODKI TOWARZYSZĄCE

ROZDZIAŁ I

Znak graficzny

Artykuł 38

Stosowanie znaku graficznego

1. Znak graficzny przewidziany w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 stosowany jest w celu wspierania konsumpcji i poprawy wiedzy na temat przetworzonych lub nieprzetworzonych produktów rolnych o wysokiej jakości, charakterystycznych dla regionów najbardziej oddalonych, odpowiadających wymogom określonym przez organizacje zawodowe reprezentujące podmioty gospodarcze ze wspomnianych regionów.

Znak graficzny odpowiada znakowi znajdującemu się w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

2. Wymogi, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, dotyczą definicji norm jakościowych lub poszanowania sposobów i technik uprawy, produkcji lub wytwarzania oraz przestrzegania norm prezentacji i pakowania.

Wymogi te są określone w odesłaniu do przepisów wspólnotowych lub, w razie ich braku, do przepisów międzynarodowych lub też, jeśli jest taka potrzeba, są zdefiniowane specjalnie w odniesieniu do produktów z regionów najbardziej oddalonych, na wniosek reprezentatywnych organizacji zawodowych.

Artykuł 39

Prawo do stosowania znaku graficznego

1. Prawo do stosowania znaku graficznego przyznawane jest przez właściwe organy państw członkowskich, w których odbywa się produkcja, lub przez instytucje przez nie do tego wyznaczone, w odniesieniu do każdego produktu objętego wymogami określonymi w art. 38, w zależności od rodzaju produktu, podmiotom gospodarczym należącym do jednej z następujących kategorii:

a) producenci indywidualni lub należący do organizacji lub grup;

b) podmioty prowadzące działalność handlową, które dokonują pakowania w celu wprowadzenia produktów do obrotu;

c) przetwórcy, mający swą siedzibę w regionie najbardziej oddalonym.

▼B

2. Prawo przewidziane w ust. 1 jest przyznawane poprzez udzielenie zezwolenia na jeden lub kilka lat gospodarczych.

Artykuł 40

Zezwolenie

1. Zezwolenie przewidziane w art. 39 ust. 2 jest przyznawane podmiotom określonym w ust. 1 wspomnianego artykułu na ich wniosek, jeżeli posiadają, w razie takiej potrzeby, struktury i wyposażenie techniczne niezbędne do produkcji lub wytwarzania danego produktu, zgodnie z wymogami określonymi w art. 38 oraz jeżeli zobowiązują się:

a) w zależności od przypadku, do produkcji, pakowania lub wytwarzania produktów odpowiadających wspomnianym wymogom;

b) do prowadzenia księgowości pozwalającej na szczególne monitorowanie produkcji, pakowania lub wytwarzania produktu kwalifikującego się do korzystania ze znaku graficznego;

c) do poddawania się wszelkim kontrolom i weryfikacjom wnioskowanym przez właściwe organy.

2. Zezwolenie zostaje odebrane, jeśli właściwe organy stwierdziły, że posiadający je podmiot nie przestrzegał wymogów dotyczących produktu lub nie wypełnił jednego z obowiązków wynikających ze zobowiązań określonych w ust. 1. Odebranie zezwolenia ma charakter czasowy lub definitywny, w zależności od rodzaju stwierdzonych naruszeń.

Artykuł 41

Kontrola warunków stosowania znaku graficznego

Właściwe organy sprawdzają okresowo, czy posiadające zezwolenie podmioty przestrzegają warunków stosowania znaku graficznego oraz zobowiązań przewidzianych w art. 40.

Właściwe organy mogą zlecić wykonanie kontroli wyznaczonym do tego instytucjom, posiadającym odpowiednie kompetencje techniczne i wymaganą bezstronność. W takim przypadku wspomniane instytucje sporządzają okresowo sprawozdanie na temat przeprowadzanych kontroli.

Artykuł 42

Środki krajowe

1. Właściwe organy podejmują dodatkowe środki administracyjne niezbędne do zarządzania znakiem graficznym. Środki te mogą dotyczyć między innymi pobierania od podmiotów posiadających zezwolenie opłaty za drukowanie znaku graficznego oraz na pokrycie kosztów administracyjnych związanych z zarządzaniem i przeprowadzanymi działaniami kontrolnymi.

2. Właściwe organy informują bezzwłocznie Komisję o służbach lub, w zależności od przypadku, o instytucjach odpowiedzialnych za udzielanie zezwolenia przewidzianego w art. 39 ust. 2 i za przeprowadzanie kontroli w zastosowaniu przepisów niniejszego rozdziału. Informują również o zamierzonych środkach dodatkowych przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu, zanim zostaną one przyjęte, w terminie trzech miesięcy, począwszy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 43

Nieprawne stosowanie znaku graficznego i jego reklama

Państwa członkowskie stosują właściwe istniejące przepisy krajowe, aby zapobiegać i, jeśli to konieczne, karać nieprawne posługiwanie się znakiem graficznym lub też ustanawiają w tym celu odpowiednie środki. Państwa członkowskie informują Komisję o środkach, jakie zamierzają stosować, w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie zapewniają właściwą reklamę znaku graficznego oraz produktów, które mogą z niego korzystać.

Artykuł 44

Warunki powielania i stosowania znaku graficznego

Powielanie i stosowanie znaku graficznego odbywa się zgodnie z wymaganiami technicznymi znajdującymi się w załączniku VII.

ROZDZIAŁ II

Przywóz tytoniu na Wyspy Kanaryjskie

Artykuł 45

Szczegółowe zasady zwolnienia z należności celnych za tytoń

1. Okres roczny do obliczenia maksymalnej ilości produktów tytoniowych określonej w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 zaczyna się od dnia 1 stycznia każdego roku i kończy dnia 31 grudnia tego samego roku.

2. W celu stosowania przepisów art. 22 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 „lokalna produkcja wyrobów tytoniowych” oznacza każdą operację prowadzoną na Wyspach Kanaryjskich, mającą na celu przetworzenie produktów wymienionych w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia na wyroby przemysłowe gotowe do palenia.

3. Ilości surowca tytoniowego i częściowo przetworzonego tytoniu określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 są przeliczane na ilości surowca tytoniowego odżyłowanego na podstawie współczynnika równoważności podanego w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 46

Warunki zwolnienia

1. Przywóz produktów wymienionych w załączniku VIII wymaga okazania świadectwa zwolnienia. Rubryka 20 we wniosku o świadectwo i w świadectwie zawiera jeden z zapisów określonych w załączniku I część J.

Jeśli przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, art. 2, 5, 9–13, 15, 19 i 20 stosuje się *mutatis mutandis*.

▼B

2. Właściwe organy zapewniają, że produkty wymienione w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane zgodnie z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi, w szczególności z przepisami art. 291–300 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

▼M3

ROZDZIAŁ III

Produkty zwierzęce

▼M4

_____

▼M3

Artykuł 46b

Chów

1. Przywóz młodego bydła płci męskiej pochodzącego z krajów trzecich, objętego kodem CN 0102 90 05, 0102 90 29 lub 0102 90 49 i przeznaczonego do opasu we francuskich departamentach zamorskich i na Maderze, nie podlega opłatom celnym, dopóki pogłowie lokalnego młodego bydła płci męskiej nie osiągnie poziomu wystarczającego do utrzymania i rozwoju lokalnej produkcji wołowiny i cielęciny.

2. Zwolnienie z celnych należności przywozowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się, pod warunkiem że przywożone zwierzęta są opasane przez okres co najmniej stu dwudziestu dni w regionie najbardziej oddalonym, w którym wydano świadectwo przywozowe.

3. Uzyskanie zwolnienia z celnych należności przywozowych wymaga:

a) pisemnego oświadczenia złożonego przez importera lub wnioskodawcę w czasie przybycia zwierząt do francuskich departamentów zamorskich lub na Maderę, zgodnie z którym zwierzęta są tam przeznaczone do opasu przez okres stu dwudziestu dni od dnia faktycznego przybycia, a następnie do spożycia;

b) złożenia w czasie przybycia zwierząt pisemnego zobowiązania importera lub wnioskodawcy do wskazania właściwym organom, w ciągu miesiąca od dnia przybycia zwierząt, gospodarstwa lub gospodarstw, w których zwierzęta te są przeznaczone do opasu;

c) złożenia we właściwych organach danego państwa członkowskiego zabezpieczenia, którego wysokość określono w załączniku VIIIa do niniejszego rozporządzenia dla każdego dopuszczalnego kodu CN; opas przywożonych zwierząt we francuskich departamentach zamorskich i na Maderze przez okres co najmniej stu dwudziestu dni od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego o dopuszczenie do swobodnego obrotu jest zobowiązaniem pierwotnym w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 ([1]).

([1]) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.

▼M3

4. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej zabezpieczenie określone w ust. 3 lit. c) jest zwalniane, tylko jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego uzyska dowód, że młode bydło:

a) było opasane w gospodarstwie lub gospodarstwach wskazanych zgodnie z ust. 3 lit. b);

b) nie zostało poddane ubojowi przed upływem terminu stu dwudziestu dni od dnia przywozu; lub

c) zostało poddane ubojowi z powodów zdrowotnych lub padło w wyniku choroby lub wypadku przed upływem tego terminu;

d) zabezpieczenie jest zwalniane niezwłocznie po dostarczeniu takiego dowodu.

▼B

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 47

Powiadomienia

1. ►M3 W odniesieniu do szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw właściwe organy przekazują Komisji, najpóźniej ostatniego dnia miesiąca następującego po końcu każdego kwartału, następujące dane, dostępne na ten dzień, dotyczące poprzedzających miesięcy odpowiedniego roku kalendarzowego, uporządkowane w podziale na produkty, kody CN i, w razie potrzeby, określone przeznaczenie: ◄

a) ilości, w podziale na miejsce, skąd nastąpił przywóz z krajów trzecich lub dostawę ze Wspólnoty;

b) kwota pomocy oraz poniesione rzeczywiście wydatki w odniesieniu do produktu i, w razie potrzeby, w odniesieniu do konkretnego miejsca przeznaczenia;

c) ilości, w stosunku do których świadectwa nie zostały wykorzystane, z podziałem na kategorię świadectwa;

d) wszelkie ilości wywiezione lub wysłane z powrotem zgodnie z art. 16 oraz ilości jednostkowe i całkowite zwróconych kwot pomocy;

e) ilości ewentualnie wywiezione lub wysłane z powrotem po przetworzeniu, zgodnie z art. 18;

f) przesunięcia w obrębie ilości ogólnej w odniesieniu do jednej kategorii produktów oraz zmiany prognozowanych bilansów dostaw wprowadzone w ciągu okresu;

g) dostępne saldo i procent wykorzystania.

▼M3

Dane, o których mowa w akapicie pierwszym, są przekazane w oparciu o wykorzystane świadectwa. Dane te są przekazywane Komisji drogą elektroniczną, w formacie zawartym w załączniku VIIIb. Jeśli dane przekazane ostatniego dnia stycznia za poprzedni rok kalendarzowy są jedynie tymczasowe, zostaną one później zastąpione ostatecznymi danymi przedstawionymi w późniejszym terminie, które właściwe organy przekazują Komisji najpóźniej dnia 31 marca tego samego roku.

▼B

2. W odniesieniu do wspierania lokalnej produkcji państwa członkowskie informują Komisję o:

a) złożonych wnioskach o przyznanie pomocy i kwocie odpowiadającej poprzedniemu rokowi kalendarzowemu – w terminie do dnia 31 marca każdego roku;

b) ostatecznie zakwalifikowanych wnioskach o przyznanie pomocy i kwocie odpowiadającej poprzedniemu rokowi kalendarzowemu – w terminie do dnia 31 lipca każdego roku.

▼M5

3. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym artykule, są dokonywane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ([1]).

▼B

Artykuł 48

Sprawozdanie

1. Sprawozdanie przewidziane w art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 zawiera w szczególności:

a) informację o ewentualnych znaczących zmianach dotyczących otoczenia społeczno-gospodarczego i rolnego;

b) syntetycznie przedstawione dostępne dane fizyczne i finansowe dotyczące realizacji każdego środka, poparte analizą tych danych, oraz, jeśli to konieczne, przedstawieniem i analizą sektora gospodarki, którego dotyczy dany środek;

c) informację o stanie zaawansowania środków i priorytetów w stosunku do ich celów operacyjnych w dniu przedstawienia sprawozdania, poprzedzoną ilościowym ujęciem wskaźników;

d) syntetyczne przedstawienie ważnych problemów napotkanych podczas zarządzania środkami i ich realizacji;

e) badanie wyników wszystkich środków przy uwzględnieniu ich wzajemnych zależności;

f) w odniesieniu do szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw:

— dane i analizę dotyczącą zmiany cen i wpływu na nie przyznanych korzyści, jak również informację o powziętych środkach i kontrolach przeprowadzonych w celu zapewnienia wspomnianego wpływu,

— uwzględniającą inne istniejące rodzaje pomocy analizę proporcjonalności pomocy w stosunku do kosztów dodatkowych związanych z dostawą do regionów najbardziej oddalonych i do cen stosowanych przy wywozie do państw trzecich w odniesieniu do produktów przeznaczonych do przetworzenia lub wykorzystania jako nakłady rolnicze oraz w stosunku do kosztów dodatkowych związanych z wyspiarskim charakterem i peryferyjnością;

g) wskazanie stopnia realizacji celów przydzielonych dla działań zawartych w programie, mierzonego za pomocą obiektywnych wskaźników;

h) dane dotyczące rocznego bilansu dostaw dla danego regionu, w szczególności jeśli chodzi o spożycie, rozwój pogłowia, produkcję i handel;

i) dane dotyczące rzeczywistych przyznanych kwot na realizację działań prowadzonych w ramach programu na podstawie kryteriów określonych przez państwa członkowskie, takich jak np. liczba producentów beneficjentów, liczba zwierząt objętych płatnościami, obszary objęte pomocą lub liczba branych pod uwagę gospodarstw;

([1]) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.

▼B

j) dane dotyczące kosztów finansowych każdego z działań wchodzących w skład programu;

k) dane statystyczne dotyczące kontroli przeprowadzonych przez właściwe organy i ewentualnych nałożonych kar;

l) uwagi państwa członkowskiego dotyczące realizacji programu.

2. W odniesieniu do roku 2006 sprawozdanie zawiera ocenę wpływu na hodowlę i gospodarkę rolną danego regionu, ocenę programu pomocy na rzecz tradycyjnej działalności gospodarczej związanej z produkcją mięsa wołowego, baraniego i koziego.

▼M5

3. Powiadomienia i sprawozdania, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006, są dokonywane i składane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.

▼M3

Artykuł 49

Zmiana programów

1. Zmiany wprowadzane do programów ogólnych zatwierdzonych na mocy art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 przedkłada się Komisji do zatwierdzenia wraz z należytym uzasadnieniem, zawierającym w szczególności następujące informacje:

a) przyczyny i ewentualne trudności we wdrażaniu, uzasadniające zmianę w programie ogólnym;

b) oczekiwane skutki zmian;

c) wpływ na finansowanie i kontrolę zobowiązań.

Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności państwa członkowskie składają wnioski w sprawie zmian w programach nie częściej niż raz w roku kalendarzowym w odniesieniu do danego programu. Komisja musi otrzymać wnioski w sprawie zmian najpóźniej dnia 1 sierpnia każdego roku.

W razie braku sprzeciwu ze strony Komisji przedmiotowe zmiany mają zastosowanie od dnia 1 stycznia roku następującego po roku ich zgłoszenia.

Zmiana może wejść w życie we wcześniejszym terminie, jeżeli przed upływem terminu określonego w akapicie trzecim Komisja poinformuje państwo członkowskie na piśmie, że zgłoszona zmiana jest zgodna z prawodawstwem wspólnotowym.

Jeżeli zgłoszona zmiana nie jest zgodna z prawodawstwem wspólnotowym, Komisja informuje o tym państwo członkowskie, a zmiana nie ma zastosowania do czasu otrzymania przez Komisję zmiany, którą można uznać za zgodną z prawodawstwem.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 Komisja ocenia propozycje państw członkowskich i decyduje o ich zatwierdzeniu najpóźniej w terminie czterech miesięcy od ich przedstawienia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006, w przypadku następujących zmian:

a) wprowadzenia do programu ogólnego nowych środków, działań, produktów lub programów pomocy; oraz

b) zwiększenia już zatwierdzonej jednostkowej kwoty wsparcia w odniesieniu do każdego środka, działania, produktu lub programu pomocy o więcej niż 50 % kwoty obowiązującej w czasie złożenia wniosku w sprawie zmian.

▼M3

Zatwierdzone w ten sposób zmiany mają zastosowanie od dnia 1 stycznia roku następującego po złożeniu wniosku w sprawie zmian.

3. Państwa członkowskie są uprawnione do wnoszenia poniższych zmian z pominięciem procedury określonej w ust. 1, o ile Komisja została o nich poinformowana:

a) w odniesieniu do prognozowanych bilansów dostaw – zmian poziomu każdej pomocy w granicach 20 % lub zmian ilości produktów objętych uzgodnieniami w sprawie dostaw oraz, w związku z tym, zmian całkowitej kwoty pomocy przyznanej na wsparcie każdej linii produktów;

b) w odniesieniu do wspólnotowych programów wspierania produkcji lokalnej – zmian w granicach 20 % przydziału finansowego przeznaczonego na każdy środek; oraz

c) zmian wynikających z wprowadzenia zmian w kodach i opisach ustanowionych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87 ([1]) służących do identyfikacji produktów będących przedmiotem pomocy, o ile zmiany te nie wiążą się ze zmianą samych produktów.

Zmiany, o których mowa w akapicie pierwszym, wchodzą w życie nie wcześniej niż z dniem otrzymania ich przez Komisję. Muszą być poparte należytym wyjaśnieniem i uzasadnieniem. Można je wprowadzać tylko raz w roku, z wyjątkiem następujących przypadków:

a) siła wyższa lub wyjątkowe okoliczności;

b) zmiana ilości produktów objętych uzgodnieniami w sprawie dostaw;

c) zmiana dotycząca nomenklatury statystycznej i kodów Wspólnej Taryfy Celnej zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87;

d) przesunięcia budżetowe w obrębie środków wsparcia produkcji. Te ostatnie zmiany należy jednak zgłosić najpóźniej dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, do którego odnosi się zmieniony przydział finansowy.

▼M2

Artykuł 50

Finansowanie badań, projektów demonstracyjnych, szkoleń i środków pomocy technicznej

Finansowanie badań, projektów demonstracyjnych, szkoleń i środków pomocy technicznej, przewidzianych w ramach programu zatwierdzonego na mocy art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006 dla celów jego realizacji, nie może przekraczać 1 % całkowitej sumy finansowania przyznanej dla danego programu na mocy art. 23 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.

([1]) Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

▼B

Artykuł 51

Dodatkowe środki krajowe

Państwa członkowskie przyjmują wszelkie odpowiednie środki dodatkowe konieczne do zapewnienia należytego stosowania tego rozporządzenia

Artykuł 52

Zmniejszenie zaliczek

Bez uszczerbku dla zasad ogólnych ustanowionych w zakresie dyscypliny budżetowej, jeżeli informacje przekazane Komisji przez państwa członkowskie na mocy art. 47 i 48 są niekompletne lub jeżeli został przekroczony termin ich przekazania, Komisja może dokonać czasowego i ryczałtowego zmniejszenia zaliczek przekazywanych na konto wydatków rolniczych.

▼M1

Artykuł 52a

Środki przejściowe

1. Środki przyjęte w celu wykonania rozporządzeń (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001 i (WE) nr 1454/2001 i które ważne są po dniu 31 grudnia 2005 r. mają nadal zastosowanie do danego państwa członkowskiego do dnia powiadomienia przez Komisję o zatwierdzeniu całościowego programu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 247/2006.

2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do wniosków złożonych w ramach środków przejściowych przyjętych w celu wykonania, w odniesieniu do roku 2006, rozporządzeń (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001 i (WE) nr 1454/2001, które są w toku w dniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub które zostały złożone po tej dacie.

▼B

Artykuł 53

Uchylenie

Uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 388/92, (EWG) nr 2174/92, (EWG) nr 2233/92, (EWG) nr 2234/92, (EWG) nr 2235/92, (EWG) nr 2039/93, (EWG) nr 2040/93, (WE) nr 1418/96, (WE) nr 2054/96, (WE) nr 20/2002, (WE) nr 1195/2002, (WE) nr 43/2003, (WE) nr 995/2003, (WE) nr 14/2004 i (WE) nr 188/2005.

Odesłania do uchylonych rozporządzeń są interpretowane jako odesłania do niniejszego rozporządzenia oraz należy je odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku IX.

Artykuł 54

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w każdym zainteresowanym państwie członkowskim od dnia powiadomienia przez Komisję o zatwierdzeniu przez nią programu danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 3:

— *w języku hiszpańskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „Productos destinados al consumo directo”

  — „Productos destinados a la industria de transformación o acondicionamiento”

  — „Productos destinados a ser utilizados como insumos agrarios”

  — „Animales importados de la especie bovina, destinados al engorde”

— *w języku czeskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produkty pro přímou spotřebu”

  — „produkty pro zpracovatelský a/nebo balicí průmysl”

  — „produkty určené pro použití jako zemědělské vstupy”

  — „dovezený skot pro výkrm”

— *w języku duńskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produkter til direkte konsum”

  — „produkter til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien”

  — „produkter, der skal anvendes som rå- og hjælpestoffer”

  — „importeret kvæg til opfedning”

— *w języku niemieckim*, jeden z następujących zapisów:

  — „Erzeugnisse für den direkten Verbrauch”

  — „Erzeugnisse für die Verarbeitungs- bzw. Verpackungsindustrie”

  — „zur Verwendung als landwirtschaftliche Betriebsstoffe bestimmte Erzeugnisse”

  — „zur Mast eingeführte Rinder”

— *w języku estońskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „otsetarbimiseks ettenähtud tooted”

  — „tooted töötlevale ja/või pakenditööstusele”

  — „põllumajanduslikuks tooraineks ettenähtud tooted”

  — „imporditud nuumveised”

— *w języku greckim*, jeden z następujących zapisów:

  — „προϊόντα που προορίζονται για άμεση κατανάλωση”

  — „προϊόντα που προορίζονται για τις βιομηχανίες μεταποίησης ή/και συσκευασίας”

  — „προϊόντα που προορίζονται για χρήση ως γεωργικές εισροές”

  — „εισαγόμενα βοοειδή προς πάχυνση”

— *w języku angielskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „products for direct consumption”

  — „products for the processing and/or packaging industry”

  — „products intended for use as agricultural inputs”

  — „bovine animals imported for fattening”

▼B

— *w języku francuskim*, jeden z następujących zapisów:

— „produits destinés à la consommation directe”

— „produits destinés aux industries de transformation et/ou de conditionnement”

— „produits destinés à être utilisés comme intrants agricoles”

— „animaux bovins pour l'engraissement importés”

— *w języku włoskim*, jeden z następujących zapisów:

— „prodotti destinati al consumo diretto”

— „prodotti destinati alle industrie di trasformazione e/o di condizionamento”

— „prodotti destinati ad essere utilizzati come fattori di produzione agricoli”

— „bovini destinati all'ingrasso importati”

— *w języku łotewskim*, jeden z następujących zapisów:

— „tiešam patēriņam paredzēti produkti”

— „produkti, kas paredzēti pārstrādei un/vai iesaiņošanai”

— „produkti, kas ir lauksaimniecībā izmantojamās vielas”

— „ievesti liellopi nobarošanai”

— *w języku litewskim*, jeden z następujących zapisów:

— „tiesiogiai vartoti skirti produktai”

— „perdirbimo ir/arba pakavimo pramonei skirti produktai”

— „produktai, skirti naudoti kaip žemės ūkio ištekliai”

— „importuojami galvijai, skirti penėjimui”

— *w języku węgierskim*, jeden z następujących zapisów:

— „közvetlen fogyasztásra szánt termékek”

— „a feldolgozó- és/vagy a csomagolóipar számára szánt termékek”

— „mezőgazdasági inputanyagként felhasználandó termékek”

— „importált, hízlalásra szánt szarvasmarhafélék”

— *w języku maltańskim*, jeden z następujących zapisów:

— „prodotti maħsuba għall-konsum dirett”

— „prodotti maħsuba għall-industriji tat-trasformazzjoni u/jew ta' l-imballaġġ”

— „prodotti maħsuba għall-użu agrikolu”

— „bhejjem ta' l-ifrat għat-tismin importati”

— *w języku niderlandzkim*, jeden z następujących zapisów:

— „producten voor rechtstreekse consumptie”

— „producten voor de verwerkende industrie en/of de verpakkingsindustrie”

— „producten voor gebruik als landbouwproductiemiddel”

— „ingevoerde mestrunderen”

— *w języku polskim*, jeden z następujących zapisów:

— „produkty przeznaczone do bezpośredniego spożycia”

— „produkty przeznaczone do przetworzenia i/lub opakowania”

— „produkty przeznaczone do użycia jako nakłady rolnicze”

— „bydło importowane przeznaczone do opasu”

▼B

— *w języku portugalskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produtos destinados ao consumo directo”

  — „produtos destinados às indústrias de transformação e/ou de acondicionamento”

  — „produtos destinados a ser utilizados como factores de produção agrícola”

  — „bovinos de engorda importados”

— *w języku słowackim*, jeden z następujących zapisów:

  — „výrobky určené na priamu spotrebu”

  — „výrobky určené pre spracovateľský a/alebo baliarenský priemysel”

  — „výrobky určené na použitie ako poľnohospodárske vstupy”

  — „dovezený hovädzí dobytok určený na výkrm”

— *w języku słoweńskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „proizvodi, namenjeni za neposredno prehrano”

  — „proizvodi, namenjeni predelovalni in/ali pakirni industriji”

  — „proizvodi, namenjeni za kmetijske vložke”

  — „uvoženo govedo za pitanje”

— *w języku fińskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „suoraan kulutukseen tarkoitettuja tuotteita”

  — „jalostus- ja/tai pakkausteollisuuteen tarkoitettuja tuotteita”

  — „maatalouden tuotantopanoksiksi tarkoitettuja tuotteita”

  — „tuotuja lihotukseen tarkoitettuja nautoja”

— *w języku szwedzkim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produkter avsedda för direkt konsumtion”

  — „produkter avsedda för bearbetning eller förpackning”

  — „produkter avsedda att användas som insatsvaror i jordbruket”

  — „importerade nötkreatur, avsedda för gödning”.

CZĘŚĆ B

Zapisy określone w art. 4 ust. 3 i art. 5 ust. 4:

— *w języku hiszpańskim*: „Exención de los derechos de importación” y „Certificado destinado a ser utilizado en [nombre de la región ultraperiférica]”

— *w języku czeskim*: „osvobození od dovozních cel” a „osvědčení pro použití v [název nejvzdálenějšího regionu]”

— *w języku duńskim*: „fritagelse for importtold” og „licensen skal anvendes i [fjernområdets navn]”

— *w języku niemieckim*: „Befreiung von den Einfuhrzöllen” und „zu verwenden in [Name der Region in äußerster Randlage]”

— *w języku estońskim*: „imporditollimaksudest vabastatud” ja „[kus (äärepoolseima piirkonna nimi)] kasutamiseks ettenähtud litsents”

— *w języku greckim*: „απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς” και „πιστοποιητικό προς χρήση στην [όνομα της ιδιαίτερα απομακρυσμένης περιφέρειας]”

— *w języku angielskim*: „exemption from import duties” and „certificate to be used in [name of the outermost region]”

— *w języku francuskim*: „exonération des droits à l'importation” et „certificat à utiliser dans [nom de la région ultrapériphérique]”

— *w języku włoskim*: „esenzione dai dazi all’importazione” e „titolo destinato a essere utilizzato in [nome della regione ultraperiferica]”

▼B

— *w języku łotewskim*: „atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa” un „sertifikāts jāizmanto [attālākā reģiona nosaukums]”

— *w języku litewskim*: „atleidimas nuo importo muitų” ir „sertifikatas, skirtas naudoti [atokiausio regiono pavadinimas]”

— *w języku węgierskim*: „behozatali vám alóli mentesség” és „[a legkülső régió neve]-i felhasználásra szóló engedély”

— *w języku maltańskim*: „eżenzjoni tad-dazji fuq l-importazzjoni” u „ċertifikat għall-użi fi [isem ir-reġjun ultraperiferiku]”

— *w języku niderlandzkim*: „vrijstelling van invoerrechten” en „in [naam van het ultraperifere gebied] te gebruiken certificaat”

— *w języku polskim*: „zwolnienie z należności przywozowych” i „świadectwo stosowane w [nazwa danego regionu najbardziej oddalonego]”

— *w języku portugalskim*: „isenção dos direitos de importação” e „certificado a utilizar em [nome da região ultraperiférica]”

— *w języku słowackim*: „oslobodenie od dovozného cla” a „osvedčenie určené na použitie v [názov najvzdialenejšieho regiónu]”

— *w języku słoweńskim*: „oprostitev uvoznih dajatev” in „dovoljenje se uporabi v [ime najbolj oddaljene regije]”

— *w języku fińskim*: „vapautettu tuontitulleista” ja „(syrjäisimmän alueen nimi) käytettävä todistus”

— *w języku szwedzkim*: „tullbefrielse” och „intyg som skall användas i [randområdets namn]”.

CZĘŚĆ C

Zapisy, o których mowa w art. 5 ust. 3:

— *w języku hiszpańskim*: „Certificado de exención”

— *w języku czeskim*: „osvědčení o osvobození”

— *w języku duńskim*: „fritagelseslicens”

— *w języku niemieckim*: „Freistellungsbescheinigung”

— *w języku estońskim*: „vabastussertifikaat”

— *w języku greckim*: „πιστοποιητικό απαλλαγής”

— *w języku angielskim*: „exemption certificate”

— *w języku francuskim*: „certificat d'exonération”

— *w języku włoskim*: „titolo di esenzione”

— *w języku łotewskim*: „atbrīvojuma apliecība”

— *w języku litewskim*: „atleidimo nuo importo muitų sertifikatas”

— *w języku węgierskim*: „mentességi bizonyítvány”

— *w języku maltańskim*: „ċertifikat ta’ eżenzjoni”

— *w języku niderlandzkim*: „vrijstellingscertificaat”

— *w języku polskim*: „świadectwo zwolnienia”

— *w języku portugalskim*: „certificado de isenção”

— *w języku słowackim*: „osvedčenie o oslobodení od cla”

— *w języku słoweńskim*: „potrdilo o oprostitvi”

— *w języku fińskim*: „vapautustodistus”

— *w języku szwedzkim*: „intyg om tullbefrielse”.

▼B

CZĘŚĆ D

Zapisy, o których mowa w art. 5 ust. 4:

— *w języku hiszpańskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „Productos destinados a la industria de transformación o acondicionamiento”

  — „Productos destinados al consumo directo”

  — „Productos destinados a ser utilizados como insumos agrarios”

— *w języku czeskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produkty pro zpracovatelský a/nebo balicí průmysl”

  — „produkty pro přímou spotřebu”

  — „produkty určené pro použití jako zemědělské vstupy”

— *w języku duńskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produkter til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien”

  — „produkter til direkte konsum”

  — „produkter, der skal anvendes som rå- og hjælpestoffer”

— *w języku niemieckim*, jeden z następujących zapisów:

  — „Erzeugnisse für die Verarbeitungs- bzw. Verpackungsindustrie”

  — „Erzeugnisse für den direkten Verbrauch”

  — „zur Verwendung als landwirtschaftliche Betriebsstoffe bestimmte Erzeugnisse”

— *w języku estońskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „tooted töötlevale ja/või pakenditööstusele”

  — „otsetarbimiseks ettenähtud tooted”

  — „põllumajanduslikuks tooraineks ettenähtud tooted”

— *w języku greckim*, jeden z następujących zapisów:

  — „προϊόντα που προορίζονται για τις βιομηχανίες μεταποίησης ή/και συσκευασίας”

  — „προϊόντα που προορίζονται για άμεση κατανάλωση”

  — „προϊόντα που προορίζονται για χρήση ως γεωργικές εισροές”

— *w języku angielskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „products for the processing and/or packaging industry”

  — „products for direct consumption”

  — „products intended for use as agricultural inputs”

— *w języku francuskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produits destinés aux industries de transformation et/ou de conditionnement”

  — „produits destinés à la consommation directe”

  — „produits destinés à être utilisés comme intrants agricoles”

— *w języku włoskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „prodotti destinati alle industrie di trasformazione e/o di condizionamento”

  — „prodotti destinati al consumo diretto”

  — „prodotti destinati ad essere utilizzati come fattori di produzione agricoli”

▼B

— *w języku łotewskim*, jeden z następujących zapisów:

— „produkti, kas paredzēti pārstrādei un/vai iesaiņošanai”

— „tiešam patēriņam paredzēti produkti”

— „produkti, kas ir lauksaimniecībā izmantojamās vielas”

— *w języku litewskim*, jeden z następujących zapisów:

— „perdirbimo ir/arba pakavimo pramonei skirti produktai”

— „tiesiogiai vartoti skirti produktai”

— „produktai, skirti naudoti kaip žemės ūkio ištekliai”

— *w języku węgierskim*, jeden z następujących zapisów:

— „a feldolgozó- és/vagy a csomagolóipar számára szánt termékek”

— „közvetlen fogyasztásra szánt termékek”

— „mezőgazdasági inputanyagként felhasználandó termékek”

— *w języku maltańskim*, jeden z następujących zapisów:

— „prodotti maħsuba għall-industriji tat-trasformazzjoni u/jew ta’ l-imballaġġ”

— „prodotti maħsuba għall-konsum dirett”

— „prodotti maħsuba għall-użu agrikolu”

— *w języku niderlandzkim*, jeden z następujących zapisów:

— „producten voor de verwerkende industrie en/of de verpakkingsindustrie”

— „producten voor rechtstreekse consumptie”

— „producten voor gebruik als landbouwproductiemiddel”

— *w języku polskim*, jeden z następujących zapisów:

— „produkty przeznaczone do przetworzenia i/lub opakowania”

— „produkty przeznaczone do bezpośredniego spożycia”

— „produkty przeznaczone do użycia jako nakłady rolnicze”

— *w języku portugalskim*, jeden z następujących zapisów:

— „produtos destinados às indústrias de transformação e/ou de acondicionamento”

— „produtos destinados ao consumo directo”

— „produtos destinados a ser utilizados como factores de produção agrícola”

— *w języku słowackim*, jeden z następujących zapisów:

— „výrobky určené pre spracovateľský a/alebo baliarenský priemysel”

— „výrobky určené na priamu spotrebu”

— „výrobky určené na použitie ako poľnohospodárske vstupy”

— *w języku słoweńskim*, jeden z następujących zapisów:

— „proizvodi, namenjeni predelovalni in/ali pakirni industriji”

— „proizvodi, namenjeni za neposredno prehrano”

— „proizvodi, namenjeni za kmetijske vložke”

— *w języku fińskim*, jeden z następujących zapisów:

— „jalostus- ja/tai pakkausteollisuuteen tarkoitettuja tuotteita”

— „suoraan kulutukseen tarkoitettuja tuotteita”

— „maatalouden tuotantopanoksiksi tarkoitettuja tuotteita”

▼B

— *w języku szwedzkim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produkter avsedda för bearbetning eller förpackning”

  — „produkter avsedda för direkt konsumtion”

  — „produkter avsedda att användas som insatsvaror i jordbruket”.

CZĘŚĆ E

Zapisy, o których mowa w art. 7 ust. 3:

— *w języku hiszpańskim*: „Certificado de ayuda”

— *w języku czeskim*: „osvědčení o podpoře”

— *w języku duńskim*: „støttelicens”

— *w języku niemieckim*: „Beihilfebescheinigung”

— *w języku estońskim*: „toetussertifikaat”

— *w języku greckim*: „πιστοποιητικό ενίσχυσης”

— *w języku angielskim*: „aid certificate”

— *w języku francuskim*: „certificat aides”

— *w języku włoskim*: „titolo di aiuto”

— *w języku łotewskim*: „atbalsta sertifikāts”

— *w języku litewskim*: „pagalbos sertifikatas”

— *w języku węgierskim*: „támogatási bizonyítvány”

— *w języku maltańskim*: „ċertifikat ta’ l-għajnuniet”

— *w języku niderlandzkim*: „steuncertificaat”

— *w języku polskim*: „świadectwo pomocy”

— *w języku portugalskim*: „certificado de ajuda”

— *w języku słowackim*: „osvedčenie o pomoci”

— *w języku słoweńskim*: „potrdilo o pomoči”

— *w języku fińskim*: „tukitodistus”

— *w języku szwedzkim*: „stödintyg”.

CZĘŚĆ F

Zapisy, o których mowa w art. 7 ust. 4:

— *w języku hiszpańskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „Productos destinados a la industria de transformación o acondicionamiento”

  — „Productos destinados al consumo directo”

  — „Productos destinados a ser utilizados como insumos agrarios” (*)

  — „Animales vivos destinados al engorde”

  — „Azúcar C: sin ayuda”

— *w języku czeskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produkty pro zpracovatelský a/nebo balicí průmysl”

  — „produkty pro přímou spotřebu”

  — „produkty určené pro použití jako zemědělské vstupy” (*)

  — „živá zvířata pro výkrm”

  — „cukr C: bez podpory”

(*) Dla potrzeb świadectwa pomocy zwierzęta czystorasowe i ras handlowych oraz produkty jajeczne są włączone do kategorii produktów przeznaczonych do wykorzystania jako nakłady rolnicze.

▼B

— *w języku duńskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produkter til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien”

  — „produkter til direkte konsum”

  — „produkter, der skal anvendes som rå- og hjælpestoffer” (*)

  — „levende dyr til opfedning”

  — „C-sukker: ingen støtte”

— *w języku niemieckim*, jeden z następujących zapisów:

  — „Erzeugnisse für die Verarbeitungs- bzw. Verpackungsindustrie”

  — „Erzeugnisse für den direkten Verbrauch”

  — „zur Verwendung als landwirtschaftliche Betriebsstoffe bestimmte Erzeugnisse” (*)

  — „zur Mast eingeführte lebende Tiere”

  — „C-Zucker: keine Beihilfe”

— *w języku estońskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „tooted töötlevale ja/või pakenditööstusele”

  — „otsetarbimiseks ettenähtud tooted”

  — „põllumajanduslikuks tooraineks ettenähtud tooted” (*)

  — „imporditud nuumveised”

  — „C-suhkur, toetust ei anta”

— *w języku greckim*, jeden z następujących zapisów:

  — „προϊόντα που προορίζονται για τις βιομηχανίες μεταποίησης ή/και συσκευασίας”

  — „προϊόντα που προορίζονται για άμεση κατανάλωση”

  — „προϊόντα που προορίζονται για χρήση ως γεωργικές εισροές” (*)

  — „ζώντα ζώα προς πάχυνση”

  — „ζάχαρη Γ: ουδεμία ενίσχυση”

— *w języku angielskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „products for the processing and/or packaging industry”

  — „products for direct consumption”

  — „products intended for use as agricultural inputs” (*)

  — „live animals for fattening”

  — „C sugar: no aid”

— *w języku francuskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produits destinés aux industries de transformation et/ou de conditionnement”

  — „produits destinés à la consommation directe”

  — „produits destinés à être utilisés comme intrants agricoles” (*)

  — „animaux vivants pour l'engraissement”

  — „sucre C: pas d’aide”

— *w języku włoskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „prodotti destinati alle industrie di trasformazione e/o di condizionamento”

  — „prodotti destinati al consumo diretto”

(*) Dla potrzeb świadectwa pomocy zwierzęta czystorasowe i ras handlowych oraz produkty jajeczne są włączone do kategorii produktów przeznaczonych do wykorzystania jako nakłady rolnicze.

▼B

— „prodotti destinati ad essere utilizzati come fattori di produzione agricoli” (*)

— „bovini destinati all’ingrasso importati”

— „zucchero C: senza aiuto”

— *w języku łotewskim*, jeden z następujących zapisów:

— „produkti, kas paredzēti pārstrādei un/vai iesaiņošanai”

— „tiešam patēriņam paredzēti produkti”

— „produkti, kas ir lauksaimniecībā izmantojamās vielas” (*)

— „dzīvi dzīvnieki nobarošanai”

— „C cukurs: atbalstu nepiešķir”

— *w języku litewskim*, jeden z następujących zapisów:

— „perdirbimo ir/arba pakavimo pramonei skirti produktai”

— „tiesiogiai vartoti skirti produktai”

— „produktai, skirti naudoti kaip žemės ūkio ištekliai” (*)

— „gyvi penėjimui skirti galvijai”

— „C cukrus: pagalba neskiriama”

— *w języku węgierskim*, jeden z następujących zapisów:

— „a feldolgozó- és/vagy a csomagolóipar számára szánt termékek”

— „közvetlen fogyasztásra szánt termékek”

— „mezőgazdasági inputanyagként felhasználandó termékek” (*)

— „hízlalásra szánt élőállatok”

— „C cukor: nincs támogatás”

— *w języku maltańskim*, jeden z następujących zapisów:

— „prodotti maħsuba għall-industriji tat-trasformazzjoni u/jew ta’ l-imballaġġ”

— „prodotti maħsuba għall-konsum dirett”

— „prodotti maħsuba għall-użu agrikolu” (*)

— „bhejjem ħajjin għat-tismin”

— „zokkor C: l-ebda għajnuna”

— *w języku niderlandzkim*, jeden z następujących zapisów:

— „producten voor de verwerkende industrie en/of de verpakkingsindustrie”

— „producten voor rechtstreekse consumptie”

— „producten voor gebruik als landbouwproductiemiddel” (*)

— „levende mestdieren”

— „C-suiker: geen steun”

— *w języku polskim*, jeden z następujących zapisów:

— „produkty przeznaczone do przetworzenia i/lub opakowania”

— „produkty przeznaczone do bezpośredniego spożycia”

— „produkty przeznaczone do użytku jako nakłady rolnicze” (*)

— „bydło importowane przeznaczone do opasu”

— „Cukier C: nieobjęty pomocą”

(*) Dla potrzeb świadectwa pomocy zwierzęta czystorasowe i ras handlowych oraz produkty jajeczne są włączone do kategorii produktów przeznaczonych do wykorzystania jako nakłady rolnicze.

▼B

— *w języku portugalskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produtos destinados às indústrias de transformação e/ou de acondicionamento”

  — „produtos destinados ao consumo directo”

  — „produtos destinados a ser utilizados como factores de produção agrícola” (*)

  — „animais vivos para engorda”

  — „açúcar C: não beneficia de ajudas”

— *w języku słowackim*, jeden z następujących zapisów:

  — „výrobky určené pre spracovateľský a/alebo baliarenský priemysel”

  — „výrobky určené na priamu spotrebu”

  — „výrobky určené na použitie ako poľnohospodárske vstupy” (*)

  — „živé zvieratá určené na výkrm”

  — „cukor C: bez udelenia pomoci”

— *w języku słoweńskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „proizvodi, namenjeni predelovalni in/ali pakirni industriji”

  — „proizvodi, namenjeni za neposredno prehrano”

  — „proizvodi, namenjeni za kmetijske vložke” (*)

  — „žive živali za pitanje”

  — „sladkor C: ni pomoči”

— *w języku fińskim*, jeden z następujących zapisów:

  — „jalostus- ja/tai pakkausteollisuuteen tarkoitettuja tuotteita”

  — „suoraan kulutukseen tarkoitettuja tuotteita”

  — „maatalouden tuotantopanoksiksi tarkoitettuja tuotteita” (*)

  — „lihotukseen tarkoitettuja eläviä eläimiä”

  — „C-sokeri: ei tukea”

— *w języku szwedzkim*, jeden z następujących zapisów:

  — „produkter avsedda för bearbetning eller förpackning”

  — „produkter avsedda för direkt konsumtion”

  — „produkter avsedda att användas som insatsvaror i jordbruket” (*)

  — „levande djur avsedda för gödning”

  — „C-socker: inget stöd”.

CZĘŚĆ G

Zapisy, o których mowa w art. 7 ust. 4:

— *w języku hiszpańskim*: „Certificado destinado a ser utilizado en [nombre de la región ultraperiférica]”

— *w języku czeskim*: „osvědčení pro použití v [název nejvzdálenějšího regionu]”

— *w języku duńskim*: „licensen skal anvendes i [fjernområdets navn]”

— *w języku niemieckim*: „Bescheinigung zu verwenden in [Name der Region in äußerster Randlage]”

(*) Dla potrzeb świadectwa pomocy zwierzęta czystorasowe i ras handlowych oraz produkty jajeczne są włączone do kategorii produktów przeznaczonych do wykorzystania jako nakłady rolnicze.

▼B

— *w języku estońskim*: „[kus (äärepoolseima piirkonna nimi)] kasutamiseks ettenähtud litsents”

— *w języku greckim*: „πιστοποιητικό προς χρήση στην [όνομα της ιδιαίτερα απομακρυσμένης περιφέρειας]”

— *w języku angielskim*: „certificate to be used in [name of the outermost region]”

— *w języku francuskim*: „certificat à utiliser dans [nom de la région ultrapériphérique]”

— *w języku włoskim*: „titolo destinato a essere utilizzato in [nome della regione ultraperiferica]”

— *w języku łotewskim*: „sertifikāts jāizmanto [attālākā reģiona nosaukums]”

— *w języku litewskim*: „sertifikatas, skirtas naudoti [atokiausio regiono pavadinimas]”

— *w języku węgierskim*: „[a legkülső régió neve]-i felhasználásra szóló bizonyítvány”

— *w języku maltańskim*: „ċertifikat għall-użu fi [isem ir-reġjun ultraperiferiku]”

— *w języku niderlandzkim*: „in [naam van het ultraperifere gebied] te gebruiken certificaat”

— *w języku polskim*: „świadectwo stosowane w [nazwa danego regionu najbardziej oddalonego]”

— *w języku portugalskim*: „certificado a utilizar em [nome da região ultraperiférica]”

— *w języku słowackim*: „osvedčenie určené na použitie v [názov najvzdialenejšieho regiónu]”

— *w języku słoweńskim*: „potrdilo za uporabo v [ime najbolj oddaljene regije]”

— *w języku fińskim*: „(syrjäisimmän alueen nimi) käytettävä todistus”

— *w języku szwedzkim*: „intyg som skall användas i [randområdets namn]”.

CZĘŚĆ H

Zapisy, o których mowa w art. 16 ust. 2:

— *w języku hiszpańskim*: „Mercancía exportada en virtud del artículo 4, apartado 1, párrafo primero, del Reglamento (CE) nº 247/2006”

— *w języku czeskim*: „zboží vyvážené podle čl. 4 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (ES) č. 247/2006”

— *w języku duńskim*: „Vare eksporteret i henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 247/2006”

— *w języku niemieckim*: „Ausgeführte Ware gemäß Artikel 4 Absatz 1 Unterabsatz 1 der Verordnung (EG) Nr. 247/2006”

— *w języku estońskim*: „määruse (EÜ) nr 247/2006 artikli 4 lõike 1 esimese lõigu alusel eksporditav kaup”

— *w języku greckim*: „εμπόρευμα εξαγόμενο δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 247/2006”

— *w języku angielskim*: „goods exported under the first subparagraph of Article 4(1) of Regulation (EC) No 247/2006”

— *w języku francuskim*: „marchandise exportée en vertu de l'article 4, paragraphe 1, premier alinéa, du règlement (CE) nº 247/2006”

— *w języku włoskim*: „merce esportata in virtù dell’articolo 4, paragrafo 1, primo comma, del regolamento (CE) n. 247/2006”

— *w języku łotewskim*: „prece, ko eksportē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 247/2006 4. panta 1. punkta pirmās daļas noteikumiem”

▼B

— *w języku litewskim*: „pagal Reglamento (EB) Nr. 247/2006 4 straipsnio 1 dalies pirmą punktą eksportuojama prekė”

— *w języku węgierskim*: „a 247/2006/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerint exportált termék”

— *w języku maltańskim*: „merkanzija esportata skond l-Artikolu 4, paragrafu 1, l-ewwel inċiż, tar-Regolament (KE) Nru 247/2006”

— *w języku niderlandzkim*: „op grond van artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 247/2006 uitgevoerde goederen”

— *w języku polskim*: „towar wywieziony zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 247/2006”

— *w języku portugalskim*: „mercadoria exportada nos termos do n.º 1, primeiro parágrafo, do artigo 4.º do Regulamento (CE) n.º 247/2006”

— *w języku słowackim*: „tovar vyvezený podľa článku 4 ods. 1 prvý pododsek nariadenia (ES) č. 247/2006”

— *w języku słoweńskim*: „blago, izvoženo v skladu s prvim pododstavkom člena 4(1) Uredbe (ES) št. 247/2006”

— *w języku fińskim*: „Asetuksen (EY) N: o 247/2006 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla viety tavara”

— *w języku szwedzkim*: „vara som exporteras i enlighet med artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 247/2006”.

CZĘŚĆ I

Zapisy, o których mowa w art. 18 ust. 4:

— *w języku hiszpańskim*: „Mercancía exportada en virtud del artículo 4, apartado 2, del Reglamento (CE) nº 247/2006”

— *w języku czeskim*: „zboží vyvážené podle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 247/2006”

— *w języku duńskim*: „Vare eksporteret i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 247/2006”

— *w języku niemieckim*: „Ausgeführte Ware gemäß Artikel 4 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 247/2006”

— *w języku estońskim: „*määruse (EÜ) nr 247/2006 artikli 4 lõike 2 alusel eksporditav kaup”

— *w języku greckim*: „εμπόρευμα εξαγόμενο δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 247/2006”

— *w języku angielskim*: „goods exported under Article 4(2) of Regulation (EC) No 247/2006”

— *w języku francuskim*: „marchandise exportée en vertu de l'article 4, paragraphe 2, du règlement (CE) nº 247/2006”

— *w języku włoskim*: „merce esportata in virtù dell’articolo 4, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 247/2006”

— *w języku łotewskim*: „prece, ko eksportē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 247/2006 4. panta 2. punkta noteikumiem”

— *w języku litewskim*: „pagal Reglamento (EB) Nr. 247/2006 4 straipsnio 2 dalį eksportuojama prekė”

— *w języku węgierskim*: „a 247/2006/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerint exportált termék”

— *w języku maltańskim*: „merkanzija esportata skond l-Artikolu 4, paragrafu 2, tar-Regolament (KE) Nru 247/2006”

— *w języku niderlandzkim*: „op grond van artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 247/2006 uitgevoerde goederen”

▼B

— *w języku polskim*: „towar wywieziony zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 247/2006”

— *w języku portugalskim*: „mercadoria exportada nos termos do n.º 2 do artigo 4.º do Regulamento (CE) n.º 247/2006”

— *w języku słowackim*: „tovar vyvezený podľa článku 4 ods. 2 nariadenia (ES) č. 247/2006”

— *w języku słoweńskim*: „blago, izvoženo v skladu s členom 4(2) Uredbe (ES) št. 247/2006”

— *w języku fińskim*: „Asetuksen (EY) N: o 247/2006 4 artiklan 2 kohdan nojalla viety tavara”

— *w języku szwedzkim*: „vara som exporteras i enlighet med artikel 4.2 i förordning (EG) nr 247/2006”.

CZĘŚĆ J

Zapisy, o których mowa w art. 46 ust. 1 akapit pierwszy:

— *w języku hiszpańskim*: „Producto destinado a la industria de fabricación de labores de tabaco”

— *w języku czeskim*: „produkt pro zpracovatelský průmysl tabákových výrobků”

— *w języku duńskim*: „produkt til tobaksvareindustrien”

— *w języku niemieckim*: „Erzeugnis zur Herstellung von Tabakwaren”

— *w języku estońskim*: „tubakatoodete valmistamiseks ettenähtud toode”

— *w języku greckim*: „προϊόν που προορίζεται για τις καπνοβιομηχανίες”

— *w języku angielskim*: „product intended for industries manufacturing tobacco products”

— *w języku francuskim*: „produit destiné aux industries de manufacture de produits de tabac”

— *w języku włoskim*: „prodotto destinato alla manifattura di tabacchi”

— *w języku łotewskim*: „produkts paredzēts tabakas izstrādājumu ražošanas nozarēm”

— *w języku litewskim*: „produktas, skirtas tabako gaminių gamybos pramonei”

— *w języku węgierskim*: „a dohánytermékeket előállító iparnak szánt termékek”

— *w języku maltańskim*: „prodott maħsub għall-industriji tal-manifattura tal-prodotti tat-tabakk”

— *w języku niderlandzkim*: „product bestemd voor bedrijven waar tabaksproducten worden vervaardigd”

— *w języku polskim*: „towar przeznaczony dla przemysłu tytoniowego”

— *w języku portugalskim*: „produto destinado às indústrias de manufactura de produtos de tabaco”

— *w języku słowackim*: „výrobok určený pre výrobný priemysel tabakových výrobkov”

— *w języku słoweńskim*: „proizvodi, namenjeni industriji za proizvodnjo tobačnih izdelkov”

— *w języku fińskim*: „tupakkatuotteiden valmistukseen tarkoitettu tuote”

— *w języku szwedzkim*: „produkt avsedd för framställning av tobaksprodukter”.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Maksymalne ilości roczne przetworzonych produktów mogących stanowić przedmiot wywozu w ramach handlu regionalnego lub tradycyjnych wysyłek z terytorium francuskich departamentów zamorskich

RÉUNION

Ilość w kilogramach [(*) lub w litrach]

Kod CN	Do Wspólnoty	Do państwa trzeciego
1101 00	—	5 000 000
1104 23	—	250 000
1507 90 90	—	38 000 (*)
1508 90 90	—	2 000 (*)
1512 11 91	—	250 000 (*)
1515 29 90	—	5 000 (*)
2103 20 00 2103 90 90	—	15 000
2203 00	2 530 (*)	—
2309 90	—	8 000 000

MARTYNIKA

Ilość w kilogramach [(*) lub w litrach]

Kod CN	Do Wspólnoty	Do państwa trzeciego
0403 10	—	3 276
1101 00	—	200 000
2309 90	—	350 000

GWADELUPA

Ilość w kilogramach [(*) lub w litrach]

Kod CN	Do Wspólnoty	Do państwa trzeciego
1101 00	—	200 000
2309 90	—	500 000

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Maksymalne ilości roczne przetworzonych produktów mogących stanowić przedmiot wywozu w ramach handlu regionalnego lub tradycyjnych wysyłek z Azorów i Madery

AZORY

Ilość w kilogramach [(*) lub w litrach]

Kod CN	Do Wspólnoty	Do państwa trzeciego
1701	141 000 ([1])	
1905 90 45	—	50 000
2203 00	—	100 000 (*)

([1]) Taka ilość będzie stosowana od 2010 r. W latach poprzedzających maksymalne stosowane ilości będą następujące:
— w 2006 r.: 3 000 000 kg
— w 2007 r.: 2 285 000 kg
— w 2008 r.: 1 570 000 kg
— w 2009 r.: 855 000 kg.

MADERA

Ilość w kilogramach [(*) lub w litrach]

Kod CN	Do Wspólnoty	Do państwa trzeciego
0401	—	1 000 000
1101 00	60 000	600 000
1102 20	3 000	500 000
1704	4 600	10 000
1902 19	25 500	600 000
1905	18 200	300 000
2009	3 800	—
2202	18 700 (*)	3 000 000 (*)
2203 00	2 500 (*)	1 000 000 (*)
2208	9 000 (*)	20 000 (*)

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Maksymalne ilości roczne przetworzonych produktów mogących stanowić przedmiot wywozu tradycyjnego lub tradycyjnych wysyłek z Wysp Kanaryjskich

Ilość w kilogramach [(*) lub w litrach]

Kod CN	Do Wspólnoty	Do państwa trzeciego
0402 10	—	54 000
0402 21	64 000	11 000
0402 29	—	33 000
0402 91	3 000	3 000
0402 99	1 000	1 000
0403 10	—	7 000
0403 90	1 000	1 000
0405	6 000	12 000
0406 10	17 000	119 000
0406 30	2 000	5 000
0406 40	2 000	1 000
0406 90	25 000	14 000
0710 21	—	1 000
0710 22	1 000	1 000
0710 30	2 000	1 000
0710 40	1 000	1 000
0710 80	4 000	16 000
0710 90	—	1 000
0711 20	—	1 000
0711 40	—	1 000
0811 90	1 000	1 000
0812 90	3 000	1 000
0813 50	1 000	1 000
1101 00	105 000	1 000
1102 20	13 000	6 000
1102 90	1 000	1 000
1104 19	4 000	1 000
1105 00	—	1 000
1507 90	—	300 000
1514 19 90 1514 99 90	—	3 000 000
1601 00	10 000	44 000
1602 41	13 000	1 000

▼B

Kod CN	Do Wspólnoty	Do państwa trzeciego
1602 49	16 000	39 000
1602 50	—	50 000
1604 13	2 712 000	2 027 000
1604 14	552 000	18 000
1702 90	675 000	6 000
1704 10	19 000	20 000
1704 90	648 000	293 000
1804 00	—	1 000
1805 00	1 000	45 000
1806 10	4 000	58 000
1806 20	1 000	25 000
1806 31	1 000	4 000
1806 90	30 000	38 000
1901 20	1 140 000	—
1901 90	2 521 000	45 000
1902 11	1 000	2 000
1902 19	1 000	47 000
1902 20	—	1 000
1902 30	1 000	37 000
1903 00	—	1 000
1904 10	3 000	2 000
1904 90	—	1 000
1905 20	—	1 000
1905 31 1905 32	45 000	132 000
1905 40	1 000	3 000
1905 90	15 000	43 000
2004 10	22 000	1 000
2004 90	4 000	72 000
2005 10	1 000	63 000
2205 20	57 000	1 000
2005 40	2 000	19 000
2005 59	2 000	—
2005 60	34 000	1 000
2005 70	9 000	3 000
2005 80	1 000	5 000
2005 90	20 000	27 000

▼B

Kod CN	Do Wspólnoty	Do państwa trzeciego
2006 00	5 000	27 000
2007 10	3 000	2 000
2007 91	3 000	8 000
2007 99	463 000	7 000
2008 19	1 000	1 000
2008 20	18 000	38 000
2008 30	10 000	1 000
2008 50	2 000	1 000
2008 60	1 000	1 000
2008 70	5 000	1 000
2008 92	104 000	12 000
2008 99	224 000	1 000
2009 12 00 2009 19	18 000	24 000
2009 31 2009 39	—	10 000
2009 41 2009 49	9 000	7 000
2009 61 2009 69	—	1 071 000
2009 71 2009 79	2 000	3 000
2009 80	11 000	18 000
2009 90	16 000	12 000
2101 11 2101 12	5 000	3 000
2101 20	1 000	1 000
2101 30	1 000	—
2102 10	1 000	28 000
2102 20	—	2 000
2102 30	—	3 000
2103 10	—	2 000
2103 20	22 000	35 000
2103 30	1 000	3 000
2103 90	30 000	61 000
2104 10	22 000	193 000
2104 20	1 000	595 000
2105 00	167 000	505 000
2106 10	3 000	28 000
2106 90	8 000	13 000

▼B

Kod CN	Do Wspólnoty	Do państwa trzeciego
2202 10	5 000 000 (*)	203 000 (*)
2202 90	3 000 000 (*)	799 000 (*)
2203 00	70 000 (*)	157 000 (*)
2205 10	47 000 (*)	1 000 (*)
2205 90	17 187 000 (*)	3 295 000 (*)
2208 40	47 000 (*)	43 000 (*)
2208 50	9 000 (*)	7 000 (*)
2208 70	190 000 (*)	17 000 (*)
2209 00	—	18 000 (*)
2301 20	20 610 000	18 654 000
2309 90	20 000	1 525 000
3002 10	8 000	1 000
3002 20	1 000	1 000
3002 90	1 000	1 000
3004 20	1 000	3 000
3004 50	1 000	—
3004 90	51 000	18 000
3005 10	1 000	2 000
3005 90	2 000	1 000
3203 00	1 000	1 000
3307 49	1 000	14 000
3307 90	7 000	6 000
3401 19	2 000	9 000
3402 13	5 000	—
3402 20	135 000	69 000
3402 90	40 000	62 000
3403 19	7 000	1 000
3405 30	1 000	1 000
3405 40	2 000	6 000
3901 10	195 000	32 000
3901 20	80 000	76 000
3904 21	49 000	180 000
3909 50	2 000	47 000
3912 90	7 000	1 000
3917 21	195 000	11 000
3917 23	20 000	10 000
3917 32	65 000	68 000

▼B

Kod CN	Do Wspólnoty	Do państwa trzeciego
3917 39	33 000	2 000
3917 40	270 000	65 000
3919 10	860 000	30 000
3920 10	2 100 000	2 000
3920 20	310 000	8 000
3920 99	340 000	—
3921 90	20 000	70 000
3923 10	49 000	59 000
3923 21	727 000	356 000
3923 29	23 000	72 000
3923 30	180 000	35 000
3923 40	18 000	25 000
3923 90	1 000	13 000
3924 10	6 000	5 000
3924 90	10 000	4 000
3926 90	132 000	198 000
4823 12	1 000	3 000
4823 12 do 4823 90 14	15 000	18 000

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Maksymalne ilości roczne przetworzonych produktów mogących stanowić przedmiot wywozu w ramach handlu regionalnego z Wysp Kanaryjskich

Ilość w kilogramach [(*) lub w litrach]

Kod CN	Do państwa trzeciego
0402 21 19	4 000
0403 10	100 000
0405 10 19	1 000
1101	200 000
1507 90 90 00	3 300 000
1704 90	50 000
1806 10	200 000
1806 31	15 000
1806 32	1 000
1806 90	50 000
1901 20	10 000
1901 90	600 000
1902 11	3 000
1902 19	50 000
1902 20	1 000
1902 30	1 000
1905 31	200 000
1905 32 19 00	25 000
2009 19	10 000
2009 31	1 000
2009 41	4 000
2009 71	4 000
2009 80	35 000
2009 90	60 000
2103 20	10 000
2105 00	400 000
2106 10 20 90	1 000
2202 90	200 000
2302	300 000

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

Państwa trzecie będące miejscem przeznaczenia wywozu produktów przetworzonych w ramach handlu regionalnego z terytorium francuskich departamentów zamorskich

Réunion: Mauritius, Madagaskar, Majotta i Komory

Martynika: Małe Antyle ([1])

Gwadelupa: Małe Antyle ([1])

Gujana Francuska: Brazylia, Surinam i Gujana.

Państwa trzecie będące miejscem przeznaczenia wywozu produktów przetworzonych w ramach handlu regionalnego z Azorów i Madery

Azory: Maroko, Zielony Przylądek i Gwinea-Bissau

Madera: Maroko, Zielony Przylądek i Gwinea-Bissau.

Państwa trzecie będące miejscem przeznaczenia wywozu produktów przetworzonych w ramach handlu regionalnego z Wysp Kanaryjskich

Mauretania, Senegal, Gwinea Równikowa, Zielony Przylądek, Maroko.

([1]) Małe Antyle: Wyspy Dziewicze, Saint Kitts i Nevis, Antigua i Barbuda, Dominika, St. Lucia, St. Vincent i Grenadyny, Barbados, Trynidad i Tobago, Saint-Martin, Anguilla.

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

ZNAK GRAFICZNY

▼B

Wersje znaku graficznego

„Uznano za właściwe stworzenie wspólnego znaku graficznego dla skrajnie peryferyjnych regionów Wspólnoty w celu promowania produktów rolnych pochodzących z tych regionów.

W celu uproszczenia i jasności nazwy różnych regionów zostały zapisane w języku urzędowym każdego z danych regionów.”

▼B

Wyjaśnienia dotyczące symboliki znaku graficznego

Na górze symbolu znajduje się duże żółte słońce, dające ciepło, światło i życie wszelkiemu stworzeniu. Żyzna, zielona ziemia poniżej oznacza produkty rolne, a czysty, niebieski kolor na dole oznacza morze i jego produkty.

Słońce jako symbol obszarów podzwrotnikowych i tropikalnych jest elementem dominującym. Falujące linie ziemi i morza dodają nieco życia do symbolu graficznego i podkreślają egzotykę.

Kolory wskazują naturalność, autentyczność i jakość.

Poniżej znaku graficznego flaga europejska połączona z nazwami regionów stwierdza jasno, że te najbardziej peryferyjne regiony należą do Wspólnoty.

▼B

Techniczny opis znaku graficznego

Znak graficzny powinien być zawsze drukowany na białym tle oraz w miarę możliwości w pełnych barwach, quadricolor. W wyjątkowych wypadkach może być także kopiowany w kolorze czarno-białym. Kiedy znak graficzny stanowi część zdjęcia lub jest umieszczony na kolorowym tle, musi zostać umieszczony w obrębie białego rozgraniczenia.

Kolory odniesienia

Quadricolor żółty: 00109000
- 10 % magenta, 90 % żółty

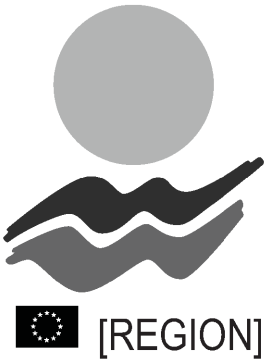
Quadricolor flagi: XX800000
- 100 % cyjan, 80 % magenta

Quadricolor zielony: XX008000
- 100 % cyjan, 80 % żółty

Quadricolor gwiazd: 0000XX00
- 100 % żółty

Quadricolor niebieski: XX100000
- 100 % cyjan, 10 % magenta

Nazwy regionów zawsze zapisywane są czarną czcionką.

Czarno-białe kolory odniesienia

Żółty = 30 % czarnego

Flaga = 100 % czarnego

Zielony = 80 % czarnego

Gwiazdy = biały

Niebieski = 60 % czarnego

Nazwy regionów zawsze zapisywane są czarną czcionką.
Skala szarości jest kopiowana przy 60 liniach na cm^2 (przy 140 liniach na cal^2).

Skala pomniejszania

Znak graficzny w kolorze nie powinien być kopiowane i drukowany w rozmiarze mniejszym niż 25 mm wysokości, z powodu rozmiaru gwiazdek na fladze UE. W kopiach czarno-białych, minimalny rozmiar wynosi 30 mm wysokości.

Przy umieszczaniu znaku graficznego w białej ramce, zgodnie z powyższymi zasadami, rozmiar obszaru rozgraniczenia dookoła znaku graficznego odpowiada wysokości flagi UE.

▼B

Drukarstwo

Czcionką tekstu jest
Linotype Univers Condensed,
zwężony do 65 %.

Odstęp od flagi do początku krawędzi
wynosi ½ wysokości flagi, co
przedstawiono na przykładach na str. 9.

AÇORES

CANARIAS

GUADELOUPE

GUYANE

MADEIRA

MARTINIQUE

RÉUNION

▼B

Materiał gotowy do kopiowania

Oryginał z lewej strony może być wykorzystywany do kopiowania. W przypadku reprodukcji w mniejszej skali należy przestrzegać instrukcji podanych na str. 7.

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

Współczynniki równoważności dla produktów zwolnionych z należności celnych w przywozie bezpośrednim na Wyspy Kanaryjskie

Kod CN	Opis towarów	Współczynnik równoważności
2401 10	Surowiec tytoniowy nieodżyłowany	0,72
2401 20	Surowiec tytoniowy odżyłowany	1,00
2401 30 00	Odpady tytoniowe	0,28
ex 2402 10 00	Niewykończone cygara bez pokrywy	1,05
ex 2403 10 90	Tytoń do palenia (gotowe mieszanki do produkcji papierosów, cygar, cygar z obciętymi końcami i cygaretek)	1,05
ex 2403 91 00	Tytoń homogenizowany lub odtworzony	1,05
ex 2403 99 90	Tytoń ekspandowany	1,05

▼**M3**

ZAŁĄCZNIK VIIIa

KWOTY ZABEZPIECZEŃ

Bydło opasowe płci męskiej (kod CN)	Kwota (EUR) za sztukę
0102 90 05	28
0102 90 29	56
0102 90 49	105

▼M3

ZAŁĄCZNIK VIIIb

MODUŁY DO COKWARTALNEGO PRZEKAZYWANIA DANYCH DOTYCZĄCYCH SZCZEGÓLNYCH UZGODNIEŃ W SPRAWIE DOSTAW

ARTYKUŁ 47 UST. 1 LIT. A)

ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 793/2006

Ilości z podziałem według pochodzenia (przywóz z krajów trzecich lub dostawa ze Wspólnoty)

„REGION"

OKRES „DD.MM.RRRR – DD.MM.RRRR"

Nazwa produktu	Kod CN	Styczeń		Luty		Marzec		Kwiecień		Maj		Czerwiec	
		Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach

▼M3

Nazwa produktu	Kod CN	Lipiec		Sierpień		Wrzesień		Październik		Listopad		Grudzień		Łącznie w roku	
		Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach	Pochodzenie	Dostarczone ilości w tonach

▼M3

ARTYKUŁ 47 UST. 1 LIT. B)

ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 793/2006

Kwota pomocy oraz rzeczywiście poniesione wydatki z podziałem na produkty i, w odpowiednim przypadku, określone przeznaczenie

„REGION”

OKRES „DD.MM.RRRR – DD.MM.RRRR”

Nazwa produktu (1)	Kod CN	Wielkość pomocy (EUR/t)	Wypłacona kwota												
			Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień	Łącznie w roku

(1) Proszę wskazać, czy do bezpośredniego spożycia, czy do celów przemysłowych.

▼M3

ARTYKUŁ 47 UST. 1 LIT. C)

ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 793/2006

Ilości, w stosunku do których świadectwa nie zostały wykorzystane, z podziałem na kategorie świadectwa (świadectwo pomocy lub świadectwo zwolnienia z celnych należności przywozowych)

„REGION”

OKRES „DD.MM.RRRR – DD.MM.RRRR”

Nazwa produktu	Kod CN	Kategoria świadectwa	Niewykorzystane ilości												
			Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień	Łącznie w roku

▼M3

ARTYKUŁ 47 UST. 1 LIT. D)

ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 793/2006

Ilości ewentualnie wywiezione lub wysłane z powrotem zgodnie z art. 16 oraz jednostkowe i łączne kwoty zwróconej pomocy

„REGION”

OKRES „DD.MM.RRRR – DD.MM.RRRR”

Nazwa produktu	Kod CN	Styczeń			Luty			Marzec			Kwiecień		
		Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jednostkowa	Zwrócone kwoty	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jednostkowa	Zwrócone kwoty	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jednostkowa	Zwrócone kwoty	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jednostkowa	Zwrócone kwoty

▼M3

Nazwa produktu	Kod CN	Maj			Czerwiec			Lipiec			Sierpień		
		Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jednostkowa	Zwrócone kwoty	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jednostkowa	Zwrócone kwoty	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jednostkowa	Zwrócone kwoty	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jednostkowa	Zwrócone kwoty

▼M3

Nazwa produktu	Kod CN	Wrzesień			Październik			Listopad			Grudzień			Łącznie w roku	
		Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jedno-stkowa	Zwrócone kwoty	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jedno-stkowa	Zwrócone kwoty	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jedno-stkowa	Zwrócone kwoty	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Kwota jedno-stkowa	Zwrócone kwoty	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)	Zwrócone kwoty

▼M3

ARTYKUŁ 47 UST. 1 LIT. E)

ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 793/2006

Ilości ewentualnie wywiezione lub wysłane z powrotem po przetworzeniu zgodnie z art. 18

„REGION”

OKRES „DD.MM.RRRR – DD.MM.RRRR”

Nazwa produktu	Kod CN	Ilości wywiezione lub wysłane z powrotem (t)												
		Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień	Łącznie w roku

▼M3

ARTYKUŁ 47 UST. 1 LIT. F)

ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 793/2006

Przesunięcia w obrębie całkowitej ilości w odniesieniu do jednej kategorii produktów oraz zmiany prognozowanych bilansów dostaw wprowadzone w ciągu okresu

„REGION”

OKRES „DD.MM.RRRR – DD.MM.RRRR”

Nazwa produktu	Kod CN	1 kwartał			2 kwartał			3 kwartał			4 kwartał			Łącznie w roku		
		Prognozowany bilans (t)	Ilości objęte przesunięciem	Zmieniony bilans	Prognozowany bilans (t)	Ilości objęte przesunięciem	Zmieniony bilans	Prognozowany bilans (t)	Ilości objęte przesunięciem	Zmieniony bilans	Prognozowany bilans (t)	Ilości objęte przesunięciem	Zmieniony bilans	Prognozowany bilans (t)	Ilości objęte przesunięciem	Zmieniony bilans

▼M3

ARTYKUŁ 47 UST. 1 LIT. G)

ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 793/2006

Dostępne saldo i odsetek wykorzystania

„REGION”

OKRES „DD.MM.RRRR – DD.MM.RRRR”

Nazwa produktu	Kod CN	Prognozowany bilans (t)	Wykorzystane ilości											
			Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień

▼M3

ARTYKUŁ 18

Nazwa produktu	Kod CN	Prognozowany bilans (t)	Wykorzystane ilości														
			Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień	Wykorzystane ilości	Saldo	Odsetek wykorzystania

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 20/2002	Rozporządzenie (WE) nr 43/2003	Rozporządzenie (WE) nr 1418/96	Rozporządzenie (WE) nr 1195/2002	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 2				Artykuł 2
Artykuł 3				Artykuł 3
Artykuł 4				Artykuł 4
Artykuł 5				Artykuł 5
Artykuł 6				Artykuł 6
Artykuł 7				Artykuł 7
Artykuł 8				Artykuł 8
Artykuł 9				Artykuł 9
Artykuł 10				Artykuł 10
Artykuł 11				Artykuł 11
Artykuł 12				Artykuł 12
Artykuł 13				Artykuł 13
Artykuł 14				Artykuł 14
Artykuł 15				Artykuł 15
Artykuł 16				Artykuł 16
Artykuł 17				Artykuł 18
Artykuł 25				Artykuł 19
Artykuł 26				Artykuł 20
Artykuł 27				Artykuł 21
	Artykuł 54			Artykuł 25
	Artykuł 55			Artykuł 26
	Artykuł 56			Artykuł 27
	Artykuł 57			Artykuł 28
	Artykuł 58			Artykuł 30
	Artykuł 59			Artykuł 31
	Artykuł 60			Artykuł 32
	Artykuł 61			Artykuł 33
	Artykuł 62			Artykuł 36
	Artykuł 65			Artykuł 37
		Artykuł 1		Artykuł 38

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 20/2002	Rozporządzenie (WE) nr 43/2003	Rozporządzenie (WE) nr 1418/96	Rozporządzenie (WE) nr 1195/2002	Niniejsze rozporządzenie
		Artykuł 2		Artykuł 39
		Artykuł 3		Artykuł 40
		Artykuł 4		Artykuł 41
		Artykuł 5		Artykuł 42
		Artykuł 6		Artykuł 43
			Artykuł 2	Artykuł 45
			Artykuł 3	Artykuł 46
Artykuł 22				Artykuł 47
Artykuł 23				Artykuł 48
	Artykuł 67			Artykuł 51
Artykuł 24				Artykuł 52